

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Testamentum Duodexim Patriarcharum Filiorum Jacob.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

TESTAMENTUM
DUODECIM PATRIARCHARUM
FILIORUM JACOB.

Per

ROBERTVM LINCOLINENSEM
EPISCOPVM.

2

Græco in Latinum versum.

Floruit author Anno M. CC. XLII.

Prima vice

PARISIIS

Anno 1549.

*Apud Martinum Iuvenem, sub insigni D. Christo-
phori, è regione Collegii Cameracensium,
impressum.*

Quomodo inventa sint primùm
hæc Testamenta duodecim Patriarcha-
rum, & quibus authoribus è Græco
in Latinum translata.

Hæc abscondita & celata per longa tempora fuerunt, ita quod nostri Doctores, & antiqui interpretes illa nequiverant invenire, quod factum est per invidiam Iudæorum, qui ea propter evidentissimas, manifestissimas ac crebras de Christo prophetias, quæ in illis scribuntur, diu occultaverunt. Tandem Græci, veterum scripturarum exploratores diligentissimi, hæc cautè quærebant, & cautius adquerebant, & ex Hebræo in Græcum fideliter transtulerunt. Remansit igitur hoc scriptum occultum, eo quod non inveniretur peritus in utraq; lingua scilicet, Græca & Latina, & aliquis interpres, qui curares super hoc sollicitari, ut faceret transferri opus memoratum, per longa atatum tempora, usq; ad tempus Lincolniensis Episcopi, Roberti secundi cognomento scilicet, Grossetesti, qui usq; in Græciam misit diligentissimos exploratores, ut exemplar scripti memorati non solliciti de expensis, quas abundanter ei invenerat, reportarent. Venerabilis igitur Episcopus, ut memoriam lucidissimarum prophetarum, ad robur fidei Christianæ perpetuaret. Anno Christi M. CC. XLII è Græco in Latinum, in quibus idiomatibus peritissimus habebatur, transtulit evidenter, de verbo in verbum, ac fideliter, adjuvante Magistro Nicolao Græca, Rectore Ecclesiæ de Datchet, Clerico domini Abbatis de sancto Albano, quo sic luculenta prophetia, quæ in hoc scripto luce clarius coruscant, in majorem confusionem Iudæorum & omnium hæreticorum & inimicorum Ecclesiæ gloriosius prorumpant. Cui sit laus & gloria in sæcula, Amen.

A. G. VOLUSIUS, D.

TESTA.

TESTAMENTUM RUBEN,

de his quæ moriturus in mente, spiritu præ-
nostico dictante, habuit. 1.

TRanscriptum testamenti Ruben, quæcunque man-
davit filiis suis, priusquam moreretur, in CXXV.
anno vitæ ipsius. Post annos duos mortis Joseph,
ad ægrotantem congregati sunt, ut visitarent eum filii &
filii filiorum ejus; & dixit eis: Filioli mei, ego morior, &
vado viam patrum meorum. Et videns illic Judam, Gad
& Aser fratres suos, dixit eis: Erigite me fratres, ut dicam
fratribus meis & filiis meis, quæcunque habeo in corde
meo abscondita: Deficiens enim ego sum à modo. Et stans
obsculosus est eos, & plorans dixit: Audite fratres mei, auri-
bus percipite verba Ruben patris vestri: quæcunque mando
vobis: Ecce, testificor vobis Deum cæli hodie, ut non
ambuletis in ignorantia juventutis & fornicatione, in qua
effusus sum ego, & inquinavi lectum patris mei Jacob:
Dico enim vobis, quoniam percussit me Dominus plaga
magna in filiis meis per menses septem, & nisi Jacob pater
meus orasset pro me ad Dominum, quoniam voluit occi-
dere me, periissem. *Eram enim annorum triginta, quando
feci hoc malum coram Domino, & septem mensibus infirmatus
sum usque ad mortem, & in electione anime meæ septem annis
pœnitui coram Domino. Vinum & siceram non bibi, & caro
non intravit os meum, & omnem panem desiderii non gusta-
vi, lugens pro peccato meo, magnum enim erat, & non fiet in
Israel ita.* Et nunc audite me filii, ut manifestem vobis
quæ vidi de septem spiritibus erroris, in pœnitentia mea.
Septem spiritus dati sunt adversus hominem à Beliar, & ipsi
sunt caput operum juventutis, & septem spiritus dati sunt
ei in creatione, ut sit in eis omne opus hominis. Primus
spiritus est vitæ, cum qua consistentia creatur. Secundus
spiritus est visus, cum quo fit desiderium. Tertius spiritus
est auditus, cum quo fit doctrina. Quartus spiritus est ol-
factus,

factus, cum quo est gustus datus in attractione aeris & spirationis. Quintus spiritus est locutionis, cum qua fit cognitio. Sextus spiritus est gustus, cum quo fit cibatio comestibilium & potibilium, & fortitudo in ipsis creatur, quoniam in cibus substantia est fortitudinis. Septimus spiritus est seminis & coitus, cum coingreditur per concupiscentiam voluptatis peccatum. Propter hoc ultimus est creationis, & primus juventutis, quoniam ignorantia plenus est, & ipsa juniorem ducit, ut cæcum in foveam, & ut jumentum in præsepium. In omnibus his octavus spiritus somni est, cum quo creata est extasis naturæ, & imago mortis. His spiritibus commiscetur spiritus erroris. Primus fornicationis, in natura & sensibus injacet. Secundus spiritus, infirmitas in ventre. Tertius spiritus, pugnae, in epate, & colera. Quartus spiritus, placentiæ & machinationis, ut per superfluitatem decorus appareat. Quintus spiritus, superbiæ, ut moveatur, & magna sapiat. Sextus spiritus, mendacii, in prædicatione & zelo fingendi sermones ejus, de genere & familiaribus. Septimus spiritus injustitiæ, cum qua fiunt & commotiones, ut faciat concupiscentiam voluptatis cordis sui. Injustitia enim cooperatur reliquis spiritibus per doli assumptionem. In omnibus his spiritus somni, octavus spiritus, copulatur errore & phantasia, & ita perit animus juniorum, obtenebrant mentem à veritate, & non intelligens legem Domini, neque obediens doctrinæ patrum suorum, quemadmodum & ego passus sum in juventute mea. Et nunc filii veritatem diligite, & ipsa custodiet vos. Audite Ruben patrem vestrum, *non attendatis in visione mulieris: neque singulariter sitis cum foemina qua est sub viro, neque circumscrutemini operationem mulierum.* Nisi enim vidissem Ballam balneantem in cooperto loco, non incidissem in iniquitatem magnam. Concipiens enim mens mea muliebrem nuditatem, non sivit me dormire, usquequo operatus sum abominationem. Absente enim Jacob patre meo apud Isaac patrem suum, existentibus nobis in Gader, proximo Ephrata domus Bethleem, Balla erat ebria, & dormiens revelata jacebat in cubiculo, & ego ingrediens, & videns nuditatem ipsius, operatus impietatem, & derelinquens eam dormientem, egressus sum, confestim Angelus Dei revelavit patri meo Jacob de impietate mea, & veniens lucebat super me, non amplius tangens eam.

No

Non ergo attendatis pulchritudini mulierum, neque cogitetis operationes earum. Sed ambulate in simplicitate cordis in timore Domini, & laborantes in operibus, & exercitantes in literis & in gregibus vestris, donec Dominus det vobis conjugem quam ipse vult, ut non patiamini sicut & ego. Usque ad mortem patris nostri non habebam fiduciam aspiciendi in faciem Jacob, vel loquendi alicui fratrum propter opprobria, & usque nunc conscientia mea cruciat me de peccato meo, & consolatus est me pater meus, quoniam oravit pro me ad Dominum, ut transeat a me ira Domini, sicut ostendit mihi Dominus. Ex tunc igitur custoditus sum & non peccavi. Propter hoc filii mei, custodite omnia quæcunque narro vobis, & non peccabitis. *Perditio enim anima est fornicatio, dividens à Deo, & adproximare faciens ad idola, quoniam ipsa in errorem ducit intellectum & mentem, & deducit juvenes in infernum ante tempora ipsorum.* Nam multos perdidit fornicatio. Quoniam etsi sit aliquis senex, vel nobilis, opprobrium ipsum facit, & detractionem apud Beliar & filios hominum. Quia enim custodivit se Joseph ab omni muliere, & cogitationes purgavit ab omni fornicatione, invenit gratiam coram Domino & hominibus. Etenim multa fecit ei Ægyptia, quæ Magos adoravit, & pharmaca ei obtulit, & non suscepit consilium animæ ejus, desiderium perniciosum. Propter hoc Deus patrum meorum eruit eum ab omni visibili & abscondita morte. Si enim non prævaleat fornicatio menti, neque Beliar prævalebit vobis. Perniciosæ enim sunt mulieres, filii mei, quoniam cum non habent potestatem vel virtutem in hominem, dolose agunt in formis, quibus eum ad ipsas attrahant, & quem per fortitudinem non possunt vincere, hunc per deceptionem vincunt. Nam & de eis dixit mihi Angelus Dei, qui docuit me, quoniam mulieres vincuntur à spiritu fornicationis super hominem, & in corde machinantur adversus homines, & per ornam errate faciunt primo eorum mentes, & per viscram venenum inferant, & tunc opere captivant: Non enim potest mulier hominem cogere. Fugite ergo fornicationem filii mei, præcipite mulieribus vestris & filiabus, ut non ornent se in capitibus, & visus earum castigent, quoniam omnis mulier dolose agens in his, in punitionem seculi reservata est.

Ita enim seduxerunt vigiles ante diluuium, & illi continuo videntes eas, affecti sunt desiderio ad invicem, & conceperunt mente operationem, & transfigurati sunt in homines, & in coitu virorum suorum apparuerunt eis, & illæ desiderantes mente imaginationes eorum, pepererunt gigantes. Apparuerunt enim eis vigiles usque ad cœlum attingentes. Custodimini ergo à fornicatione, & si vultis purgari mente, custodite sensus vestros ab omni fœmina; sed & illis præcipite non communicare cum hominibus, ut & ipsæ purgentur mente. Continuae enim contingentia, etsi non operatum fiunt impium, tamen ipsis sunt ægritudo insaniabilis, nobis vero opprobrium Beliar sempiternum, quoniam fornicatio neque intellectum, neque pietatem habet in seipsa, & omnis zelus habitat in desiderio ejus, propter hoc zelabitis filios Levi: & quæretis exaltari super eos, sed non poteritis. Deus enim faciet vindictam eorum, & moriemini morte perniciosa, Levi enim dedit Dominus principatum & Judæ, cum his & mihi, Dan & Joseph, ut essemus Principes. Propter hoc mando vobis, audite Levi, quoniam ipse noscet legem Domini, & dividet judicia, & sacrificia pro omni Israel, USQUE AD CONSUMMATIONEM TEMPORUM PRINCIPIS SACERDOTUM CHRISTI, quoniam dixit Dominus: Adjuro vos per Deum cœli, ut faciatis veritatem uniusquisq; proximo suo, & ad Levi appropinquate in humilitate cordis, ut recipiatis benedictionem ex ore ipsius. Ipse enim benedicet Israel & Judam, quoniam eum elegit Deus Regem super omnes populos, & adorete semen ipsius, quoniam pro vobis morietur in bellis visibilibus & invisibilibus, & erit in vobis Rex sæculorum. Et mortuus est Ruben præcipiens filiis suis prædicta, & benedicens, & posuerunt eum in thecam, usquequo referentes eum ex Ægypto, sepelierunt in Hebron in spelunca duplici, ubi patres ejus dormierunt.

TESTAMENTUM SIMEON,
de Invidia II.

Transcriptum verborum Simeon, quæ locutus est filiis suis antequam moreretur centesimo vicesimo anno vitæ suæ, in quo mortuus est Joseph. Venerunt enim visi-

tare ipsum ægrotantem, & erectus sedens osculatus est eos,
 & dixit eis: Audite filii, audite Simeonem patrem vestrum,
 quæcunque habeo in corde meo. Ego genitus sum ex Jacob
 patre meo filius secundus, & Lia mater mea vocavit me
 Simeonem, quoniam audivit Dominus orationem ipsius.
 Potens effectus sum valde, non formidavi operationem,
 neque timui ab omni re. Cor enim meum erat durum,
 epata mea immobilia, & viscera mea non compariencia,
 quoniam & fortitudo ab altissimo datur hominibus in ani-
 mabus & corporibus. In tempore illo *invidi Ioseph, quo-*
niam dilexit eum Pater noster, firmavi super eum epata mea
 ad occidendum eum, quoniam Princeps erroris, mittens
 spiritum invidiæ, excœcavit mentem meam, ut non atten-
 derem, non parcens Jacob patri meo. Sed Deus ejus, &
 patrum ejus, mittens Angelum suum, eruit eum ex manibus
 meis. Ut enim ego ieram in Sichimis afferre unguentum
 gregibus, & Ruben in Dotaim, ubi erant necessaria nobis &
 omnia reposita, Judas frater noster vendidit eum Ismaeli-
 tis, & veniens Ruben tristatus est, voluit enim ipsum salvum
 reducere ad patrem. Ego verò iratus eram adversus Judam,
 quoniam viventem ipsum dimisit, & fui menses quinque
 iratus ei, impedivit autem me Deus, & prohibuit à me ope-
 rationem manuum quoniam manus mea dextera semisicca
 erat per dies VII. Et cognovi filii, quod propter Ioseph
 hoc mihi accidit, & pœnitens flevi & oravi Dominum, ut
 restitueret manum meam, & abstinere ab omni inquina-
 mento, invidia, & omni insipientia. Cognovi enim, quoniam
 perniciosam rem cogitaveram coram Domino & Jacob pa-
 tre nostro, propter Ioseph fratrem meum, cui invidebam.
 Et nunc filii custodimini à spiritibus erroris & invidiæ, et-
 enim invidia dominatur omni menti hominis, quæ non pa-
 titur eum neque comedere, neque bibere, neque facere ali-
 quid boni, semper suggerens occidere eum cui invidetur,
 cum is omninò floreat, invidens verò marcescat. Per duos
 annos punivi in timore Domini & in jejunio animam meam
 & cognovi, quoniam liberatio invidiæ per timorem Dei ef-
 ficitur. Si quis ad Dominum refugiat, aufugit perniciosus
 spiritus ab ipso, & efficitur mens levis, & jam compatitur
 invidioso, & non reprehendit diligentes ipsum, & ita quie-
 scit ab invidia. Et interrogabat pater de me, quoniam vidit

mentistem, & dicebam mentiens: Epara mea doleo, Tñ. stabat enim super omnes, quoniam ego eram causa venditionis Joseph, & quando descendimus in Ægyptum, & ligavit me velut exploratorem, cognovi, quoniam justè patebar, & non sum contristatus. Joseph verò erat vir bonus, & habens spiritum Dei in seipso, miserator & misericors, non recordatus est facere malum mihi, sed & dilexit me ut alios fratres. Custodimini ergo filii mei ab omni zelo & invidia, & ambulate in simplicitate animæ, & in bono corde cogitantes fratrem patris vestri, ut det vobis Deus gratiam, gloriam & benedictionem super capita vestra, sicut videtis in ipso. Omnibus diebus non improperavit nobis de verbo hoc, sed dilexit nos ut animam suam, & super filios suos, & glorificavit nos, & divitias, pecora & fructus omnibus nobis largitus est. Et vos ergo filii mei dilecti, diligite unusquisque fratrem suum in bono corde, & amovete à vobis spiritum invidiæ, quoniam ipse sylvestrem facit animam, & corrumpit corpus, iram & bellum tribuit ejus consiliis, & in sanguinem exacuit, & in extasim ducit mentem, & non sinit intellectum in hominem operari. Sed & somnum aufert, & tribulationem tribuit animæ, & tremorem corpori; quoniam & in somno aliquis zelus malitiæ imaginatæ ipsum corrodit, & spiritibus perniciosis conturbat animam ipsius, & expavescere corpus facit, & conturbatione excitari mentem, & sicut spiritum perniciosum & venenum fundentem habens, ita apparet hominibus. Propterea Joseph erat pulchra facie & decorus aspectu, quoniam non habitavit in ipso quicquam perniciosum. A turbatione enim spiritus faciem puram habuit. Et nunc filii mei benigna facite corda vestra coram Domino, & dirigite vias vestras coram hominibus, & invenietis gratiam coram Deo & hominibus, & custodimini, ne fornicemini, quoniam fornicario mater est omnium malorum, dividens à Deo, & appropinquare faciens ad Beliar. Vidi enim in caractere scripturæ Enoch, quoniam filii vestri vobiscum in fornicatione corrumpentur, & Levi injustitiam facient in gladio. Sed non prævalebunt ad Levi, quoniam bellum Domini bellabit, & vincet omne castrum vestrum, & erunt paucissimi divisi in Levi & Juda, & erit vobis dux, quemadmodum pater meus Jacob prophetavit in benedictionibus.

Ecce

Ecce prædixi vobis omnia ut justificer à peccato animarum vestrarum, Si autem auferatis à vobis invidiam, & omnem duram cervicem, ut rosa floreant omnia ossa mea in Israel, & ut lilium caro mea in Jacob, & erit odor meus sicut odor Libani, & multiplicabuntur ut cedri sancti ex me usque in seculum, & rami eorum usque in longitudinem dierum. Tunc peribit semen Chanaan, & residuum non erit Amalech, & peribunt omnes Cappadoces, & omnes Cethæi perdentur. Tunc deficiet terra Cham, & omnis populus peribit. Tunc requiescet omnis terra à tribulatione, & omnis qui sub cælo est, à bello. Tunc ~~San~~ glorificabitur, quando Dominus Deus magnus Israel apparebit in terra ut homo, & salvabit in ipso Adam. Tunc dabuntur omnes spiritus erroris in conculcationem, & homines regnabunt super perniciosos spiritus. Tunc resurgam in lætitia, & benedicam Altissimum in mirabilibus ipsius, quoniam Deus corpus assumens, & comedens cum hominibus, salvabit homines. Et nunc filioli mei, obedite Levi, & in Juda liberamini, & non efferemini super duas Tribus has, quoniam ex ipsis oriatur nobis salutare Dei. **SUSCITABIT ENIM DOMINUS EX LEVI PRINCIPEM SACERDOTUM, ET EX JUDA REGEM, DEUM ET HOMINEM. ITA SALVABIT OMNES GENTES ET GENUS ISRAEL.** Propter hæc omnia mando vobis, ut vos mandetis filiis vestris, ut custodiant hæc in generationes eorum. Et Simeon finivit sermones hos, mandans filiis suis, & dormivit cum patribus suis, cum esset centum & viginti annorum. Et posuerunt eum in thecam lignorum, quæ non putrescunt, ut reducerent ossa ejus in Hebron, & reducerunt ea clam in bello Ægyptiorum. Ossa enim Joseph custodiebant Ægyptii in ærariis Regum. Dicebant enim eis incantatores, quod si deportentur ossa Joseph, forent in omni Ægypto tenebræ, & caligo & plaga magna valde Ægyptiis, ut cum lucerna quoque non cognoscat unusquisque fratrem suum. Et fleverunt filii Simeon patrem suum secundum legem tristitiæ, & erant in Ægypto usque ad dies exitus eorum ab Ægypto in manu Moyfi.

TESTAMENTUM LEVI,
de Sacerdotio & Superbia. III.

TRanscriptum verborum Levi, quæcunque disposuit filiis suis, scilicet, omnia quæ facient, & quæcunque contingent eis usque ad diem iudicii. Sanus erat quando vocavit eos ad seipsum, præsciebat enim quando moriturus erat. Cum autem congregati erant, dixit eis: Ego Levi in Carram conceptus sum, & natus illic, & posthæc veni cum patre in Sichima. Eram verò junior, quasi annorum viginti, quando feci cum Simeone vindictam sororis nostræ Dinæ de Emmor. Ut autem pavimus greges in Abelmaul, spiritus intellectus Domini venit super me, & videbam omnes homines exterminantes vitam suam, & quoniam muros ædificavit sibi ipsi in iustitia, & super turres iniquitas sedit. Et tristatus sum de genere hominum, & oravi Dominum ut salvaret. Tunc cecidit super me somnus, & contemplatus sum montem excelsum: Hic est mons aspidis in Abelmaul: & ecce, aperti sunt cæli, & Angelus Dei dixit ad me: Levi ingredere, & ingrediebar de primo cælo in secundum. Et vidi illic aquam suspensam in medio hujus & illius. Et vidi tertium cælum multo lucidius quam duos. Etenim altitudo erat in ipso infinita. Et dicebam Angelo: Propter quid istud? Et dixit Angelus ad me: Non mireris in his, alios enim quatuor cælos videbis clariores & incomparabiles cum ascenderis illic. Quoniam prope Dominum stabis, & minister ipsius eris, & mysteria ejus annuntiabis hominibus, & de venturo liberatore Israel prædicabis. Et per te & Judam apparebit Dominus hominibus, salvans in ipsis omne genus hominum, & ex parte Domini erit vita tua, ex ipso erit tibi ager, vinea, fructus, aurum & argentum. Audi ergo de septem cælis, quod inferius propterea tristius est, quia istud juxta omnes injustitias hominum est. Secundum habet ignem, nivem, glaciem, parata in diem præcepti Domini in justo iudicio Dei. In ipso sunt omnes spiritus retributionum ad vindictam iniquorum. In tertio sunt virtutes castrorum ordinatæ in diem iudicii, ad faciendum vindictam in spiritus erroris & Beliar. In quarto autem superius his Sancti sunt, quoniam in superioribus locis habitat magna gloria in sancto sanctorum supra omnem sancti.

Sanctitatem. In eo, quod post hoc, Angeli sunt faciei Dei ministrantes, & propitiantes ad Dominum in omnibus ignorantibus justorum. Offerunt verò Domino odorem suavitatis rationabilem, & sine sanguine oblationem. In eo autem, quod subter est; sunt Angeli qui ferunt responsiones Angelis faciei Dei. In eo vero, quod post hoc est, sunt Throni, Potestates, in quo hymni semper Deo offeruntur. Quando ergo respexerit Dominus super nos, omnes commovebimur, cœli, terra, & abyssi à facie magnitudinis ejus commovebuntur. Filii autem hominum in his existentes insensibiles, peccabunt & irritabunt Altissimum. Nunc ergo cognoscite, quoniam faciet Dominus judicium super filios hominum: quando petris scissis, sole extincto, aquis siccatis, igne tremente, & omni creatura turbata, invisibilibus spiritibus liquefactis, inferno spoliato, **IN PASSIONE ALTISSIMI**, homines increduli permanebunt & in injustitia propter hoc in pœnam judicabuntur. Audivit igitur Altissimus orationem tuam, ad separandum te ab injustitia. Et ut efficiaris ei filius & famulus, & minister faciei ejus, lumen cognitionis, illuminando illuminabis in Jacob, & ut sol eris inter semen Israel, tibiq; dabitur benedictio ac semini tuo, **USQUE QUO VISITET DEUS OMNES GENTES; IN VISCERIBUS MISERICORDIÆ FILII EJUS, USQUE IN SECVLUM, VERUNTAMEN FILII TUI IMPONENT MANUS IN IPSUM AD CRUCIFIGENDUM IPSUM.** Et propter hoc datum est tibi consilium & intellectus, ut notum facias filiis tuis de ipso, quoniam benedicens ipsi, benedictus erit: maledicentes coram eo, peribunt. Et aperuit mihi Angelus portas cœli, & vidi templum sanctum, & in throno gloriæ Altissimum. Et dixit mihi: Levi, tibi dedi benedictiones sacerdotii, usquequo veniens habitabo in medio Israel. Tunc duxit me Angelus in terram, & dedit mihi scutum & gladium, & dixit: Fac vindictam in Sichem pro Dina, & ego ero tecum, quoniam Deus misit me. Et occidit in tempore illo filios Emmor, sicut scriptum est in tabulis cœlorum. Dicebam autem ei: Oro te Domine; dic mihi nomen tuum, ut invocem te in die tribulationis. Et dixit, Ego sum Angelus, excusans genus Israel, ut non pereutiat in finem, quoniam omnis spiritus peniciosus ei insidiatur. Postea velut ex somno excitatus, benedixi Altissimum & Angelum

Excusantem genus Israel & omnes justos. Ubi verò veni ad patrem meum, inveni aspidem æneum, unde etiam nomen monti est aspidis, quoniam prope Gebat est à dextris Abila. Et conservabam sermones hos in corde meo. Ego consului patri meo & Ruben fratri meo, ut dicerent filiis Emmor ut circumciderentur, quoniam zelavi propter abominationem quàm fecerant propter Israel. Ego enim interfeci Sichen in primis, & Simeon Emmor. Posteaque venerunt fratres, qui percusserunt civitatem in ore gladii. Ut audivit pater, iratus est, quoniam susceperant circumcisionem, & post hoc mortui sunt, & in benedictionibus aliter fecit. Peccavimus enim, quoniam præter consilium ejus hoc fecimus, & infirmatus est in die illa. Sed ego novi, quoniam sententia Dei erat mala in Sichimam, quoniam voluerunt Saræ facere quemadmodum fecerunt Dinæ sorori vestræ. Verum Deus prohibuit. Persecuti autem sunt Abraham patrem nostrum, peregrinum existentem; & conculcaverunt armenta ejus, præterea quoque Jeblae, in domo ipsius genitum, valde verberaverunt. Ita faciebant in omnes peregrinos, vi rapientes uxores eorum, & in exilium impellentes eos. Venit autem ira domini super ipsos in finem. Et dicebam patri: Ne irascaris Domine, quoniam in te ad nihilum rediget Deus Chananæos, & dabit terram ipsorum tibi, & Sancto tuo post te, Erit enim ab hoc die Sichima dicta civitas stultorum: quoniam ut quis deridet fatuum, ita derisimus eos. Nam insipientiam operati sunt in Israel, dum auferebant ut inquinarent sororem nostram. Venimus autem in Bethel, & ibi rursus videbam rem quemadmodum prius, postquam sacrificavi dies septuaginta. Et vidi septem homines in veste alba, dicentes mihi; Exurge, indue stolam sacerdotii & coronam justitiæ, & rationale intellectus, & poderem veritatis, & pocalum fidei, & mitram signi, & ephat prophetiæ, & unusquisque ipsorum unumquodque portans imposuerunt mihi, & dixerunt: A modo esto sacerdos Domini tu, & semen tuum usque in seculum. Et primus unxit me oleo sancto, & dedit mihi virgam judicii. Secundus lavit me aqua munda, & cibavit dans panem & vinum, scilicet, sancta sanctorum, & circumdedit me stola sancta & gloriosa. Tertius byssina me induit simili ephat. Quartus zonam mihi circumposuit similem purpure.

Quin-

Quintus ramum olivæ mihi dedit pinguedinis. Sextus diademata sacerdotii capiti meo imposuit, & impleverunt manus meas thymiamate, ut sacerdotio fungerer Domino. Dixit autem ad me Levi: In tria principia Dei detur semen tuum, in signum gloriæ Domini supervenientis, & qui crediderit, primus erit. Sors magna super ipsum non fiet. Secundus erit in sacerdotio. Tertius cui vocabitur nomen novum, quoniam Rex ex Juda exurget, & faciet sacerdotium meum novum secundum typum gentium in omnes gentes. Adventus autem ipsius ineffabilis, ut Prophetæ altissimi ex semine Abraham patris nostri. Omne desiderabile in Israel tibi erit & semini tuo, & comedetis omne pulchrum visu, & mensam Domini distribuet semen tuum, & ex ipsis erunt Principes sacerdotum & Judices & Scribæ, quoniam in ore eorum custodietur sanctum. Et expergefactus, intellexi, quoniam hoc simile illius est, abscondi verò hoc in corde meo, & non annunciavi hoc omni homini in terra. Primis duobus diebus ascendimus ego & Judas ad Isaac patrem nostrum; & benedixit me pater patris mei secundum omnes sermones visionum mearum quas videram, & non voluit ire nobiscum in Bethel; Ut autem venimus in Bethel, vidit pater meus Jacob in visione de me, quod futurus essem eis sacerdos coram Domino. Et exurgens mane, decimavit omnia Domino per me. Et venimus in Hebron ad habitandum, & Isaac vocavit me continuo, ad exponendam legem Domini, secundum quod monstravit mihi Angelus Dei, & docuit me legem sacerdotii, sacrificiorum, holocaustorum, primitiarum, voluntariorum & salutarium. Singulis diebus docuit me intelligere, & perseverabat in me coram Domino, & dixit: Non attende fili spiritui fornicationis, hic enim permanebit, & per semen tuum inquinabit sancta, accipe ergo tibi uxorem in juventute tua, non habentem maculam, neque inquinatam, neque de genere Allophylorum vel gentium. Et antequam intrabis sancta, lavato similiter sacrificando. Et complens sacrificium, rursus lava duodecim arborum, perpetuo viventium, fructus offer domino, ut etiam me Abraham docuit, & omnis animalis mundi, & volatilis mundi offer sacrificium Domino. Similiter omnis primi germinis & vini offer primitias, & omne sacrificium sale conspergas.

Nunc

Nunc igitur custodite quæcunque mando vobis filii, quoniam quæcunque audiui à patribus mei, annunciaui vobis. Innocens sum ab omni impietate vestra & transgressione, quam facietis in consummatione seculorum. In Salvatore mundi impiè facientes, seducentes Israel, & suscitantes ei mala magna à Domino, & iniquè facietis cum Israel, ut non subsistat Hierusalem à facie malitiæ vestræ. Et incidetur velum templi, ut non velet deformitatem vestram, & dispergemini captivi in gentibus, & eritis opprobrum, maledictio & conculcatio. Domus tamen, quam elegit Dominus, Hierusalem vocabitur, quemadmodum continet liber Enoch iusti. Quando igitur accepi uxorem, eram annorum viginti octo, cui nomen erat Melcha, & concipiens peperit filium, & vocavit nomen eius Gersam, quando in terra nostra advenæ eramus. Gersam enim exilium significat, Sciebam autem de ipso, quoniam non erit in primo ordine. Secundo Kaat genitus est in tricesimo quinto anno. Ad orientem solis autem videbam in visione, quoniam medius in excelsis stabat omnis congregatio, propter hoc vocavi nomen ipsius Kaat, quod est principium magnitudinis & instructionis. Tertio peperit mihi Merari quinquagesimo quinto anno vitæ meæ, & quia difficilè peperit mater eius, vocavit eum Merari, quod est, amaritudo mea, quoniam & ipse mortuus est. Jochabed verò sexagesimo quarto anno nata est in Ægypto, (gloriosus ergo eram tunc in medio fratrum meorum:) & accepit Gersam in maritum, & peperit ei Lomny & Semei, & filii Kaat, Ambram, Isaar, Chebron & Oziel. Et filii Merari, Mooly & Omnisi. Et in nonagesimo quarto anno meo, accepit Abram Jochabed filiam meam sibi in uxorem, quoniam in una die nati sunt ipse & filia mea. Octo annorum eram, quando ingressus sum terram Chanaan: Decem & octo annorum, cum sacerdotio functus sum. Et vigesimo octavo anno accepi uxorem. Et quadagesimo anno ingressus sum in Ægyptum. Et ecce filii mei, estis filii mei tertia generatione. Joseph centesimo & decimo octavo anno mortuus est. Et nunc filii mei mando vobis, ut timeatis Dominum Deum vestrum ex toto corde, & ambuletis in simplicitate secundum omnem legem ipsius. Docete autem & filios vestros literas, ut habeant intellectum in omni vita eorum legentes inde-

indefinenter legem Dei. Quoniam omnis qui cognoscit legem Dei, honorabitur, & non erit peregrinus quocumq; vadat. Plures quoque amicos suis genitoribus habebit, & desiderabunt multi hominum servire ei, atque audire legem ex ore ipsius. Facite justitiam filii mei in terra, ut inveniatis in cœlis, & seminate in animabus vestris bona, ut inveniatis ea vitæ vestræ. Si enim seminaveritis mala, omnem turbationem invenietis ac metetis. Sapientiam possidere in timore Dei, quoniam si fiat captivitas, & civitates disperdantur, & regiones, aurum & argentum, & omnis possessio pereat, sapientis sapientiam nullus potest auferre, nisi cæcitas impietatis & peccati, quoniam efficietur ei hæc apud hostes clam, & in terra aliena partia, & in medio inimicorum invenietur amicus. Si doceat hæc & faciat, sedebit cum Rege, sicut & Joseph frater noster. **ET NUNC FILII COGNOVIT EX SCRIPTURA ENOCH, QUONIAM IN FINE IMPIE AGETIS, IN DOMINUM MANUS IMPONENTES IN OMNI MALITIA, ET CONFUNDENTUR IN VOBIS FRATRES VESTRI, ET OMNIBUS GENTIBUS FIENT ILLUSIO.**

Etenim pater noster Israel mundus erit ab impietate principum sacerdotum, qui imponent manus in salvatorem mundi.

Cœlum super terram mundus est, & vos estis luminaria cœli ut sol & luna. Quid facient omnes gentes, si vos obtenebescatis in impietate, & inducatis maledictionem super genus vestrum, pro quibus lumen mundi datum est in vobis ad illuminationem omnis hominis. Hunc volentes occidere contraria mandata docentes Dei justificationibus. Oblationes Domini latrocinaimini, & de partibus ipsius furabimini, & antequam sacrificetis Domino, assumetis electa, & contemptum comedentes cum meretricibus, in avaritia mandata docebitis. Eas, quæ sub viris sunt, coinquinabitis, & virgines in Hierusalém violabitis. Et meretricibus & adulteris copulabimini, filias Gentium accipietis in uxores, purificantes eas purificatione iniqua, & efficietur mixtio vestra Sodoma & Gomorra, & in impietate instabimini in sacerdotio, non solum autem adversus homines elati, sed & adversus mandata Dei inflati, illudetis sancta in contemptu deridentes. Propter hoc templum, quod utiq; elegit Dominus, desolabitur in immunditia, & vos captivi eritis omnibus gentibus, & eritis abominatio inter eos, & accipietis oppre-

opprobrium & confusionem sempiternam à justo iudicio Dei. Et omnes qui contemplabuntur vos, fugient à vobis. Et nisi propter Abraham, Isaac & Jacob patres nostros hoc fieret, unus ex semine meo non relinqueretur in terra. *Et nunc cognovi in libro Enoch, quoniam septuaginta hebdomadas errabitis, & sacerdotium inquinabitis, & sacrificia polluetis, & legem exterminabitis, & sermones Prophetarum contemnetis, in peruersitate persequemini viros justos, & pios odio habebitis, veracium sermones abominabimini, & vitum renovantem legem in virtute altissimi, erroneum appellabitis. Et in fine, ut aestimabitis; occidetis eum, nescientes ipsius resurrectionem.* Innocentem sanguinem in malitia super capita vestra recepturi, propter ipsum erunt sancta vestra deserta usque per iuramentum prophanata, & non erit locus vester mundus, sed in gentibus eritis maledictio, atque desperatio anget vos, donec ipse rursus visitabit, & miserens recipiet vos in fide & aqua. Et quoniam audistis de septuaginta hebdomadis, audite de sacerdotio. Secundum unumquemque enim jubileum erit sacerdotium. In primo jubilaō, primus unctus in sacerdotium magnuserit, & loquetur Deo ut patri, & sacerdotium ipsius plenum erit cum timore Domini, & in die gaudii ipsius in salutem mundi ipse resurget. In secundo jubilaō unctus, in tristitia dilectorum concipietur, & erit sacerdotium ipsius honorabile, & apud omnes glorificabitur. Tertius vero sacerdos, in tristitia assumetur. Et quartus in dolore erit, quoniam apponet super ipsum iniustitiam in multitudine, & in omni Israel odio habebit unusquisque proximum suum. Quintus in tenebris comprehendetur. Similiter sextus & septimus. In septimo verò erit abominatio, quam non possum dicere coram Domino & hominibus, quoniam ipsi cognoscentur qui facient ea. Propter hoc in captivitate & in corruptione erunt, & terra & substantia eorum exterminabitur, & in quinta hebdomada revertentur in terram desolationis ipsorum, & renovabunt domum Domini. In septima verò hebdomada venient sacerdotes Idololatrantes, bellatores avari, Scribæ iniqui, impudici puerorum corruptores & pecorum. Et postquam facta fuerit vindicta ipsorum à Domino in sacerdotio, *tunc suscitabit Deus sacerdotem novum, cui omnes sermones Domini*

revela

revelabuntur, & ipse faciet iudicium veritatis in terra in
 multitudine dierum, & orietur astrum ipse in cœlo, sicut
 Rex illuminans lumen cognitionis in sole diei, & magni-
 ficabitur in orbe terrarum, usque ad susceptionem ipsius,
 ipse resplendet sicut sol in terra, & tollet omnes tenebras
 sub cœlo, & erit pax in omni terra. Cœli exultabunt in die-
 bus ipsius, & terra gaudebit, & nubes exultabuntur. & co-
 gnitio Domini fundabitur in terra, ut aqua marium, & An-
 geli gloriæ faciei Domini gaudebunt in eo. Cœli aperien-
 tur, & ex templo gloriæ veniet super illum sanctificatio
 cum voce paterna, sicut ab Abraham patre Isaac, & gloria
 Altissimi super ipsum dicetur, & spiritus intellectus & san-
 ctificationis requiescet super ipsum; de qua ipse dabit ma-
 gnificentiam Domini filiis suis in veritate in seculum, &
 non erit successio ipsi in generationes & generationes usque
 in seculum, & in sacerdotio ipsius deficiet omne peccatum,
 & iniqui requiescent à malis; iusti verò requiescent in ipso,
 & ipse aperiet portas paradisi, statuetq; minantem gladium
 adversus Adam, & pascet sanctos de ligno vitæ, & spiritus
 sanctificationis erit in eis. Beliar autem ligabitur ab ipso,
 & dabit potestatem filiis suis ad calcandum super perniciosos
 spiritus, & lætabitur Dominus in filiis suis. Et acceptabit
 eum Deus in dilectum usque in sæcula. Tunc exultabis
 Abraham, Isaac & Jacob, & ego gaudebo & omnes sancti.
 Et nunc filii mei omnia audistis. Eligite igitur vobismet
 ipsis, vel tenebras, vel lucem, vel legem Domini, vel opera
 Beliar: & respondimus nos patri, dicentes: Coram Domino
 ambulabimus secundum legem ipsius. Et dixit pater noster:
 Testis est Dominus, testes Angeli ejus, & testis ego, & testes
 vos de sermone oris vestri, & cum diximus: Testes erimus,
 requievit Levi, hæc mandans filiis suis. Et extendit pedes
 suos, & appositus est ad patres suos cum vixisset centum
 & triginta septem annos, & posuerunt eum in thecam.
 ET POSTEA SEPELIERUNT EUM IN HE-
 BRON JUXTA ABRAHAM, ISAAC ET JACOB.

TESTAMENTUM IUDÆ,
 de Fortitudine, Avaritia & Forni-
 catione. IV.

Trans-

TRanscriptum sermonum Judæ, quæcunque locutus est filiis suis adtequam moreretur. Congregati venerunt ad ipsum, & dixit eis: Quartus filius effectus sum patri meo, & mater mea vocavit me Judam, dicens: Confiteor Domino, quoniam dedit mihi & quartum filium, velox erā, & studiosus in juventute mea, & obediens patri meo secundum omne verbum, & benedicebam matri meæ & sorori matri meæ. Et factum est, quod effectus sum vit, & pater meus Jacob oravit super me, dicens: Rex eris & prosperatus in omnibus. Ecce dedit mihi Deus gratiam in omnibus operibus meis in agro & in domo, ut videbam quod concutiebam cervæ, & apprehendens ipsam, feci tibi patris meo, & capreas superabam per eunsum, & omne quod erat in campis capiebam, & equam agrestam apprehendens mansuefecit, & eripiebam hœdum ex ore ejus. Ursū capiens pede præcipitabam, & omnem feram reversam ad me dilacerabam eam ut canis. Porco sylvestri concurrebam, & præoccupans in currendo dilaceravi eum. Pardalis in Hebron insiluit super canem, & apprehendens eam, statim cauda abiciebam eam, & dirupta est in terminis Gare. Bovem sylvestrem in regione pastum tenui cornibus, & in citulum volvebam, & cum in tenebris jacerem occidi. Quando veniebant duo Reges Chananæorum loicati super greges, & multus populus cum ipsis, & ego solus currens super gregem, sur Regem continui, & in tibias percutiens prostravi, & ita occidi eum. Alium Regem Thaphem sedentem in equo occidi, atque ita omnem populum dispersi. Achor Regem virum gigantem sagittantem ante & retis, in equo apprehendens, lapidem sexaginta librarum vibrans projecit in equum, ipsum vero interfeci. Et expugnans Achor hostis duabus occidi, dissecans clypeum ejus conscidi pedes ejus. In exuendo autem ejus thotacem, ecce octo viri amici ejus inceperunt pugnare adversum me. Involvens ergo manam meam lapidibus, funda percutiens ipsos, quatuor eorum occidi. Alii autem fugerunt. Et Jacob pater noster occidit Beelisa Regem omnium Regum gigantem, fortitudinis cubitorum duodecim. Et cecidit super ipsos timor, & quieverunt pugnare contra nos. Propter hoc sollicitus erat pater meus quando in præliis eram cum fratribus meis. Vidit in visione de me, quoniam Angelus virtutis sequebatur me in omnibus.

omnibus, ut non vinceret. Et secundum auspiciū factum est nobis prælium majus, quam quod in Sichimis, & fortiter prælians cum fratribus meis, persecutus sum mille viros, & occidi ex eis ducentos viros & quatuor Reges; & ascendi super ipsos super murum, & alios duos Reges occidi, & ita liberavimus Hebron, & abduximus omnes captivos. Postero die abivimus in Arcam civitatem potentem, munitam, & inaccessibilem, minantem nobis mortem. Ego igitur & Gad advenimus ab oriente civitatis, Ruben vero & Levi ab occidente & austro, & putabant qui super muros erant, quod nos soli essemus, ac irati invasere nos, & ita latentes fratres ex utraque parte, scalis ascenderunt murum, & intraverunt civitatem ignorantibus ipsis, & cepimus eam in ore gladii, & refugientes in turrim, incedentes eam cum ipsis cepimus. Et cum recederemus, viri Taffi insidiabantur prædæ nostræ, & acceperunt eam cum filiis nostris. Nos vero deprehendimus eos ad Taffum, atque occidimus, & civitatem incendimus, omnia quæ in ipsa erant spoliantes, & ut erant in aquis Gureba; hi qui à Jobel veniebant adversus nos in prælium, contigimus eos; simul eos qui à Seilon compugnatores ipsorum erant spoliavimus & occidimus. Et non dedimus eis egressum veniendi ad nos. Et à Machir venerunt quinto die, ut captivos abducerent, ad quos in perseveranti pugna venimus, quoniam erat multitudo potens in eis, & occidimus eos antequam ascenderunt ascensionem. Ut autem venimus ad civitatem eorum, mulieres eorumolvebant super nos lapides à vertice montis; in quo erat civitas, & latitantes ego & Simeon à posteriori apprehendimus excelsa, & totam civitatem perdidimus. Et sequenti die dictum est nobis, quod civitates duorum Regum in prælio gravi venirent ad nos. Ego igitur, & Dan fingentes nos Amorrhæos & socios, venimus in civitatem eorum. Nocte autem profunda venientes ad aditus civitatis, aperuimus advenientibus fratribus nostris portas patentes, & omnes eos, & quæ eorum erant, perdidimus, & deprædantes, tres muros eorum prostravimus. Et in Thammâ appropinquavimus, ubi erat omne refugium bellantium Regum. Tunc injuriam passus, iratus sum; & impetum feci in ipsos super verticem, & illi fundis jaciebant super me lapides, & jaculabantur arcubus, & nisi Dan frater meus suppetias

tias mihi tulisset, interfecissent me. Venimus igitur irruentes in ipsos cum furore, & omnes fugerunt, & transeuntes per aliam viam supplices fiebant patri meo, & iniit foedus cum eis, & non fecimus eis quicquam mali, sed recepimus eos in societatem, & reddidimus eis omnes captivos, & edificavi ego Channa, & pater meus Rambabel. Viginti annorum eram, quando factum est bellum istud, & erant Chananaei timentes me & fratres meos. Erant autem mihi pecora multa, & habebam principem pastorem Yran Odolamitem, ad quem veni, vidi Berlan regem Odolamitem, & fecit nobis convivium, & precans dedit mihi filiam suam Bethsue in uxorem, haec peperit mihi & Annam & Sylon, quorum duos sine filiis occidit Deus. Sylon enim vixit, & filii eius vos estis. Octodecim annis fecimus pacem pater noster & nos cum fratre eius Esau, & filii eius nobiscum, postquam venimus nos ex Mesopotamia à Laban: Et impletis octodecim annis in quadragesimo anno vitae meae, supervenit nobis Esau frater patris mei in praelio gravi & forti, & cecidit in arcu Jacob, & latus est mortuus in montem Sen. Nos autem persecuti sumus super filios Esau. Erat autem eis civitas & murus fortis, ferreus, & portae areae, & non potuimus intrare in eam, obsidentes vero conclusimus eos. Cum autem non apparerent intra dies viginti videntibus eis adduxi scalam & galeam super caput meum, & ascendi, accipiens lapidem pondere talentorum trium, & occidi quatuor potentes ex ipsis. Et die sequenti intrantes Ruben & Gad, occiderunt alios sexaginta. Tunc offerebant pacem, & consilio patris nostri recepimus eos tributarios. Dabant autem nobis frumenti Choros ducentos, & olei Bes quingentos, vini mensuras mille & quingentas, donec descendimus in Aegyptum. Post hoc filius meus Her duxit uxorem Thamar ex Mesopotamia, filiam Aram. Erat autem Her perniciosus, & dubitavit de Thamar, quoniam non erat ex terra Chanaan, & Angelus Domini occidit eum tertia die in nocte, & ipse non cognovit eam propter astutiam matris suae, & hic in malitia mortuus est: Non enim voluit habere filios ex ipsa. In diebus thalami dedi ei virum Annan, & iste in malitia non cognovit eam, vivens cum ea annum: & quando minatus sum ei, coivit quidem cum ea, semen vero corruit in terram secundum mandatum

matris

matris suæ, & hic in malitia mortuus est. Volebam & Siloim dare ei, sed uxor mea Bethsue non permisit. Malignabatur enim in Thamar, quoniam non erat ex filiabus Chanaan sicut ipsa. Ego enim sciebam quoniam perniciosum erat genus Chanaan, sed consilium iuventutis cæcavit cor meum, & videnseam vinum videntem, in ebrietate vini deceptus sum & concidi ad eam, ipsa me absente abiit, & accepit Sillon uxorem ex terra Chanaan. Cognoscens vero quod fecit ita, maledixi ei in dolore animæ meæ, & ipsa mortua est in malitia filiorum suorum. Post hos autem sermones vidua existente Thamar, post duos annos, ascendo tondere oves, & ornata sponsalibus ornamentis ad portam civitatis sedit. Lex enim Amorreorum est, nuptam præsidere in fornicatione per septem dies juxta portam. Inebriatus igitur ego in aquis Horeb, non agnovi eam præ vino, & decepit me pulchritudo ipsius per formam ornatus, & declinans ad ipsam, dicebam: Ingredior ad te. Et dixit mihi: Quid dabis? Et dedi ei virgam meam, & zonam, & diadema regni. Et cum coiret cum illa, concepit. Ignorans autem quod fecit, volui occidere eam: Ipsa autem mittens in abscondito arrabones, verecundavit me, vocans verò eam, audivi in secreto sermones, quos locutus sum dormiens cum ea in ebrietate mea, & non potui occidere eam, quoniam à Domino erat. Dicebam autem: Ne fortè dolo mecum agat, ab illa accipiam arrabonem. Sed neque tetigi eam amplius usque ad mortem meam, quoniam abominationem feci hanc in omni Israel, & qui erant in civitate, dicebant non esse in civitate desponsatam, quoniam ex alio loco veniens ad breve sedebat in porta, & æstimavit, quod nullus cognovit me intravisse ad eam. Et post hoc venimus in Ægyptum ad Joseph propter famem. Quadraginta sex annorum eram, & LXXIII. annos vixi illic. Et nunc quæcunque vobis mando, audite filii patrem vestrum, & custodite omnes sermones meos ad faciendū omnes justificationes Domini, & ad obediendum mandato Domini Dei, & non ambuletis in desideris vestris, neque in cogitationibus consiliorum vestrorum, in superbia cordis vestri, & non glorificemini in operibus fortitudinis juventutis vestræ, quoniam & hoc est perniciosum in oculis Domini. Quia enim & ego glorificatus sum, quoniam in bellis non decepit me facies mulieris formosæ.

Exprobraui Ruben fratri meo de Balla uxore patris mei Spiritus cœli & fornicationis concidit in me, donec in Berthe Chananaam, & in Thamar nuptam filiis meis, & dicebam socio meo: Consului patrem meum, itaque accipiam filiam tuam uxorem, & ostendit mihi nomine filiae suae auri multitudinem infinitam. Erat enim Rex. Ornauit autem eam auro & margaritis, iussitque nobis vinum infundere in cœna in pulchritudinem mulierum, & vinum peruenit oculos meos, & obscuravit cor meum voluptas, & desiderans eam concidi & transgressus sum mandatum Domini & mandatum patrum meorum, & accepi eam in uxorem. Et secundum consilium cordis mei retulit mihi Dominus, quoniam non lætatus sum in filiis eius. Et nunc filii mei ne ebriemini vino, quoniam vinum auerit intellectum à veritate, & immittit iram desiderii & ducit in errorem oculos, spiritus enim fornicationis vinum, ut ministrum ad voluptates habet intellectus, quoniam & duo hæc auferunt potentiam hominis. Si enim aliquis biberit vinum in ebrietatem, cogitationibus sordidis conturbat intellectum in fornicationem, & accendit corpus in admixtionem. Et si adest desiderii causa, operatur peccatum, & non verecundatur. Tale est vinum, filii mei, quoniam ebrius mihi erubescit. Et ecce, te enim & me errare fecit, ut non erubescerem multitudinem in civitate, quoniam in oculis omnium declinaui ad Thamar, & feci peccatum magnum, & revelavi velamen immunditiæ filiorum meorum, bibens vinum, non verecundatus sum transgredi mandatum Dei, & accepi uxorem Chananaam. Propter quod intellectu opus habet, qui bibit vinum, filii mei, & is est intellectus vini potationis, quod unusquisque qui habet erubescitiam bibat. Si vero transeat terminum hunc, amittit intellectum, & adhaeret spiritus erroris, qui facit ebrium turpia loqui & iniqua agere, & non verecundari, sed & gloriari vilitate, exitum mans esse bonum. Qui fornicatur, & nudatur Regno, & non egreditur, servus effectus fornicationum, sicut & ego nudatus sum. Dedi enim aliis virgam meam, hoc est, firmitatem meæ tribus: & zonam meam, hoc est, potentiam: & diadema, hoc est, gloriam Regni mei, & poenitentiam de his, vinum & cares non assumpsi usque in senectutem, & omnem lætitiā nescivi. Et ostendit mihi Angelus Dei quoniam

quoniam usque in seculum, & Regi & pauperi mulieres dominabuntur, & Regis quidem tollet gloriam. Caterum viri potentiae, & pauperis paupertatis minimum sunt firmiter. Custodite ergo filii mei modum in bibendo, sunt enim in eo quatuor spiritus perniciosi, concupiscentiae, inflammationis, luxutiae & turpis lucri. *Si bibitis vinum in latitia cum timore Dei erubescetes, vivetis* Si autem bibitis non erubescetes, & recedit Dei timor, jam efficitur ebrietas, & subintrat in verecundia. Si vero neque omnino bibetis, non peccabitis, neque verbis contumeliae, neque pugnae, neque calumniae, neque praevaticationis mandatorum Dei, neque peribitis in tempore vestro. Nam mysteria Dei & hominum aliis revelat vinum, ut & ego mandata Dei & mysteria Jacob patris mei revelavi Chananæ Bethsue quæ vetuit Deus revelare. Sed & belli & seditionis causa efficitur vinum. Mando ergo vobis filii mei, ut non diligatis argentum, neque inspiciatis in pulchritudinem mulierum, quoniam & propter argentum & formositatem erravi in Bethsue Chananæam. Novi enim quod propter duo hæc erit genus meum in malitia, & sapientes viros filiorum meorum pervertent & Regnum Judæ quod dedit mihi Dominus in obedientia patris. Nunquam enim contristavi verbum patris mei Jacob, quoniam omnia quæcunque dixit, faciebam. Et Abraham pater patris mei benedixit me ut pugnatem in Israel, & Isaac insuper benedixit me similiter sic. Et ego novi quoniam ex me stabit Regnum, *quoniam & legi in libris Enoch justi, quod mala facietis in extremis diebus.* Custodimini ergo filii mei à fornicatione & avaritia. Audite Judam patrem vestrum, quoniam ista sepatant à lege Dei, & excœcant consilium animæ, & superbiam docent, nec patiuntur quemquam misericordiam exhibere proximo suo. Privant animam ipsius bonis omnibus, & detinent ipsum in laboribus & doloribus. Separant etiam somnum ab eo, & consumunt carnes ipsius. Postremo sacrificia Dei impediunt, & benedictiones negligunt, Prophetæ loquenti non obediunt, & verbo pietatis offenduntur. Duæ enim passiones istæ contrariæ sunt mandatis Dei. Serviens his Deo obedire non potest, quoniam perstringunt mentem hominis, & in die sicut in nocte ambulat. Filii mei, avaritia ad Idola ducit. Nam in errore per argentum non

M ;

existent-

existentes Deos nominat Deos, & cogit eum, qui illa preme-
 ritur, in pessimam degenerationem. Propter argentum ego
 perdi filios meos, & nisi pœnitentia carnis meæ, & huma-
 litatis animæ meæ, & orationes Jacob patris mei fuissent,
 sine liberis jam morerer. Sed Deus patrum meorum misere-
 rator & misericors cognovit, quoniam ignorantia peccavi.
 Excœcavi enim me princeps erroris, & ignoravi sicut ho-
 mo & caro, in peccatis corruptus ignorabam meipsum in-
 firmitatem, existimans me inexpugnabilem esse. Cognosce-
 te ergo filii mei, quoniam duo spiritus vacant hominis, spi-
 ritus veritatis, & spiritus erroris, & medius est spiritus intel-
 lectus mentis, cuius est quo vult inclinare. Et quæ sunt veri-
 tatis, & quæ sunt erroris scripta sunt super pectus hominis,
 & unumquodque eorum cognoscit Deus, & non est tempus
 in quo poterunt latere hominum opera omnia, quoniam
 omnia occulta pectoris scripta coram Domino, & spiritus
 veritatis testimonium perhibet de omnibus & accusat
 omnia, & adustus est qui peccat ex proprio corde, & levare
 faciem non potest ad iudicem. Et nunc filii, diligite Levi, ut
 permaneat & non efferamini super ipsum, ut non dispe-
 reatis. Mihi dedit Dominus regnum, & illi sacerdotium,
 & subiecit regnum sacerdotio. *Levi datum est sacerdotium,*
& Iuda regnum, & subiecit Deus regnum sacerdotio. Mihi
 dedit quæ in terra, illi quæ sunt in cœlis. Ut supereminet cœ-
 lum terræ, ita supereminet Dei sacerdotium regno, quod est
 in terra. Etenim supra ipsum te elegit Dominus appropin-
 quare sibi, & comedere mensam ipsius, & primitias filiorum
 Israel, & eris ei ut mare. Quemadmodum enim in mari iusti
 & iniusti periclitantur, hi quidem capti, hi vero ditati, ita &
 in te omne genus hominum, hi quidem periclitantur capti,
 hi vero ditantur rapientes, quoniam regnabunt sicut cetæ
 deglutientes homines, velut pisces, filias & filios liberos in
 servitutem redigent. Domos, agros, greges, pecunias rap-
 pient, & multorum carnibus injuste corvos & ibices satura-
 bunt, & proficient in malum in avaritia exaltati, & erunt ut
 procellæ Pseudopropheta, & omnes iustos persequentur.
 Inducet autem eis Dominus dissensiones ad invicem, & bel-
 la continua erunt in Israel, & in alienigenis consumabitur
 regnum meum, donec veniet salutare Israel, usque ad adven-
 tum Dei iustitiæ, ut quiescat Jacob in pace & omnes gen-

tes, & ipse custodiet pacem regni mei usque in sæculum. Jura-
 tamento enim juravit mihi Dominus non deficere Regnum
 meum, & seminis mei, omnibus diebus usque in seculum.
 Multa autem tristitia mihi est filii mei propter impudicitias,
 & sacrilegia & Idololatrias, quas facietis in Regnum, Pytho-
 nissas sequentes, dæmonibus erroris filias vestras devoven-
 tes, cantatrices & publicas facietis, & immiscebimini abo-
 minationibus gentium, pro quibus ducet Dominus super
 vos famem & pestilentiam, mortem & gladium, ulciscen-
 tem obsidionem, & canes in dilanationem inimicorum, &
 amicorum opprobria, perditionem & dolorem oculorum,
 puerorum occisionem, & uxoribus oblationem, possessio-
 num rapinam, templi Dei incendium, terræ desolationem,
 vestri ipsorum servitutem in gentibus, & ex vobis in Eunu-
 chos uxoribus exsecabunt. Verum si revertamini ad Domi-
 num in humilitate cordis pœnitentes, & ambulantes in
 omnibus mandatis Dei, visitabit vos Dominus in miseri-
 cordia, & in dilectione à captivitate inimicorum vestrorum.
 ET POST HÆC ORIETUR VOBIS ASTRUM
 EX JACOBIN PACE, ET EXURGET HOMO EX
 SEMINE MEO, UT SOL JUSTITIÆ, AMBU-
 LANS CUM FILIIS HOMINUM IN MANSUE-
 TUDINE ET JUSTITIA, ET OMNE PECCA-
 TUM NON INVENIETUR IN EO, ET APE-
 RIENTUR SUPER IPSUM COELI AD EFFUN-
 DENDUM SPIRITUS BENEDICTIONEM A
 PATRE, ET IPSE EFFUNDET SPIRITUM
 GRATIÆ SUPER VOS, ET ERITIS EJUS FILII
 IN VERITATE: ambulabitis in præceptis illius primis
 & ultimis, hic est germen Dei Altissimi, & hic est fons
 vitæ omni carni. Tunc refulgebit sceptrum regni mei, &
 à radice vestra nascetur vas plantationis, & in eo ascendet
 virga justitiæ gentibus, ut judicet & salvet omnes invocan-
 tes eum. *Et post hoc resurget Abraham, Isaac & Jacob in vitâ,
 & ego & fratres mei principes sceptrum vestrum in Israel eri-
 mus.* Levi primus. Secundus ego. Tertius Joseph. Quartus
 Benjamin. Quintus Simeon. Sextus Isachar, & ita deinceps
 omnes. Et Dominus benedixit Levi, Angelus faciei meæ,
 virtutes gloriæ Simeon, cœlum Ruben, Isachar tercia, mare
 Zabulon, montes Joseph, tabernaculum Benjamin, lumina-
 tia Dan, delicia Neptalim, sol Gad, oliva Aser. Et erit unus

populus Domini & lingua una, & non erit amplius spiritus erroris Beliar, quoniam mittetur in ignem in seculum. Qui in tristitia mortui sunt, resurgent in gaudio: & qui in paupertate propter Dominum, ditabuntur, qui in inopia, saturabuntur: qui in infirmitate, fortificabuntur: & qui propter Dominum mortui sunt, evigilabunt in vita, & current in Jacob, & current in exultatione, & aquilæ Israel volabunt in gaudio. Impii vero tristabuntur, & peccatores lugebunt, & omnes populi glorificabunt in secula Dominum. Custodite ergo filii mei omnem legem Domini, quoniam est spes omnibus dirigentibus viam suam. Et dixit ad eos: Centum decem & novem annorum, ego morior hodie in oculis vestris. Nullus me sepeliat in pretiosa veste, vel ventrem meum rescindat, quoniam hæc facturi sunt regnantes, & *reducite me in Hebron vobiscum*. Et hæc dicens, dormivit Judas. Et fecerunt filii ejus secundum omnia quæ mandavit eis, & sepelierunt eum in Hebron cum patribus suis.

TESTAMENTUM ISACHAR,
de Gula. V.

Transcriptum verborum Isachar, vocans filios suos, dixit eis: Audite filii Isachar patrem vestrum, auribus percipite verba dilecti à Domino. Ego sum natus quintus filius Jacob in mercede mandragorarum. Jacob enim attulit mandragoras ex agro, & præobvians Rachel accepit eas, Flevit autem Ruben, & in voce ipsius exivit Lya mater mea. Mandragoræ autem erant mala odorifera quæ producit terra Aram in excelsis sub valle aquarum. Dixit autem Rachel: Non dabo hoc tibi, quoniam erunt mihi pro filiis. Erant autem mala duo. Et dixit Lya: sufficiat tibi, quoniam accepisti virum virginitatis meæ. Num & hæc accipies? Illa verò dixit, Ecce sit Jacob tibi nocte hac pro mandragonis filii tui. Dixit autem Lya ad eam: Non jactes & non glorieris, meus enim est Jacob, & ego uxor juvenutis ejus. Rachel verò dixit: Quid igitur, quoniam mihi primo copulatus est, & propter me servivit patri nostro annis quatuordecim. Et dixit Lya: Quid tibi faciam, quoniam multiplicatus est dolus & astutia hominum, & dolus procedit in terra. Si autem secus esset neque tu quidem videres faciem Jacob. Non enim uxor ipsius tu es, sed in dolo
pro

pro me induta es. Et seduxit me pater meus, & transferens me nocte illa, non permisit me videre, quoniam si fuisset illic, non factum fuisset hoc. Et dixit Rachel: Accipe unam mandragoram, & pro una in mercede do tibi cum in una nocte. Et cognovit Jacob Lyam concipiens, me peperit, & propter mercedem vocatus sum Isachar. Tunc apparuit Jacob Angelus Domini, dicens: Quoniam duos filios Rachel pariet, quia respuit coitum viri, & elegit continentiam, & nisi Lya mater mea pro coitu reddidisset duo mala, octo filios paritura fuisset, propter hoc sex peperit. Duos vero Rachel quoniam in mandragoris visitavit cum Deus. Sicut enim quod propter filios voluit coire cum Jacob, & non propter desyderium voluptatis: Apponens enim & in castro reddidit Jacob, ut acciperet & aliam mandragoram, propter hoc in mandragoris exaudivit Dominus Rachel, quoniam & desyderans eas non comedit, sed reposuit eas in domo Domini offerens sacerdoti Altissimi, qui erat in tempore illo. Quando ergo factus sum vir, filii mei, ambulavi in rectitudine cordis mei. Et factus sum agricola patrum meorum, & attuli fructus ex agris secundum tempus eorum, & benedixit me pater meus, videns quod in simplicitate ambulabam, & non eram persecutor in omnibus actibus meis neque perniciosus aut invidens proximo, non oblocutus sum alicui neque vituperavi vitam hominis ambulans in simplicitate oculorum. Propter hoc triginta annorum accepi mihi meam uxorem, quantam labor devoraverat fortitudinem meam. Et illecebrosus nunquam intelligebam voluptatem mulieris, sed per laborem somnus meus circumdedit me, & semper gavisus est in simplicitate mea pater meus. Si quid enim laborabam, omnem fructum & omne primum per sacerdotem Domino offerebam, deinde patri meo, tunc ego: & Dominus duplicavit bona in manibus meis. Scivit autem & Jacob, quoniam Deus cooperatur simplicitati meae. Omne enim pauperi & omni tribulato tribuebam terrae bona in simplicitate cordis. Et nunc audite me filii, & ambulate in simplicitate cordis, quoniam novi in ipsa omnem beneplacitiam Domini. Simplex aurum non concupiscit, proximum non invadit, cibos varios non appetit, vestem diversam non vult, tempora longa

M s

sibi

sibi non promittit, sed solum recipit voluntatem DEI, & spiritus erroris nihil possunt adversus eum. Non enim novit recipere pulchritudinem mulieris, ne coinquinet mentem suam. Non zelus in consiliis ejus superveniet, non invidia liquefacit animam ejus, neque lucrum in avaritia excogitat. Ambulat enim in rectitudine vitæ, & omnia videt in simplicitate, non recipiens oculis perniciositates ab errore mundi, ut non videat perversè aliquod mandatorum DEI. Custodite ergo legem Dei filii mei, & simplicitatem possidete & in innocentia ambulate, non circumserutantes mandata Domini & proximi actus. Sed diligite Deum & proximum, pauperis & infirmi miseremini. Supponite dorsum vestrum in agriculturam, & operamini in operibus terræ secundum unamquamque agriculturam, dona cum gratiarum actione Domino offerentes, quoniam primis geminibus fructuum terræ benedixit Dominus, secundum quod benedixit omnes sanctos ab Abel usq; nunc. Non enim datur tibi alia pars quàm pinguedinis terræ, cujus in doloribus sunt fructus, quoniam pater noster Jacob in benedictionibus terræ & primitiarum fructuum benedixit me. Et Levi & Judas glorificati sunt à Domino in filiis Jacob. Etenim Deus hæreditavit in illis, & huic quidem dedit sacerdotium, huic vero regnum. Eis ergo obedite, & in simplicitate patris nostri ambulate, quoniam Gad datum est perdere tentationes supervenientes Israel. Novi filii mei, quoniam in extremis temporibus derelinquent filii vestri simplicitatem, & adhærebunt avaritiæ: & dimittentes innocentiam, appropinquabunt malignitati: & derelinquentes mandata Dei, adhærebunt Beliar; dimittentes agriculturam, sequentur perniciofa consilia sua, & dispergentur in gentes, & servient inimicis suis. Vos ergo dicite hoc filiis vestris, ut si peccent, velociter revertantur ad Dominum, quoniam misericors est, & eripiet eos, ut revertantur in terram suam. Centum viginti duorum annorum sum ego, & non cognovi super me peccatum in mortem, præter uxorem meam non cognovi aliam: non fornicatus sum in electione oculorum meorum: vinum in ebrietate non bibi: omne desiderabile proximi non desideravi: dolus non factus est in corde meo, mendacium non ascendit per labia mea: omni homini contristato. congemui, & pauperi dedi panem meum. Non comedi

comedi solus, terminum non solvi, pietatem feci in omnibus diebus meis & veritatem, Dominum dilexi in tota fortitudine mea. Omnem hominem dilexi ut filios meos. Si & vos filii mei hæc feceritis, omnis spiritus Beliar fugiet à vobis, & omnis actio pecciosorum hominum non dominabitur vobis, & omnem agrestem feram servituti subicietis, habentes vobiscum Deum cœli, ambulantes cum hominibus in simplicitate cordis. Et mandavit eis ut reducant eum in Hebron, & illic eum sepeliant in spelunca cum patribus suis. Et extendit pedes suos, & mortuus est quintus filius Lye in senectute bona, omne membrum habens sanum & potens, dormivit somnum secularem.

TESTAMENTUM ZABULON,

de commiseratione & misericordia. VI.

TRanscriptum Zabulon, quod disposuit filiis suis centesimo decimo quarto anno vitæ suæ, post triginta duos annos mortis Joseph. Et dixit eis: Audite me filii Zabulon, datio bona genitoribus meis. Cum enim genitus essem, multum auctus est pater meus gregibus & armentis, quoniam in variis virgibus habuit sortem. Non cognovi filii mei, quod peccavi in diebus meis, neque enim tunc recordabar, quoniam iniquitatem feci propter ignorantiam in Joseph, quoniam cœlavi cum fratribus meis patri meo, quod factum erat, & flevi multum in abscondito. Timui enim fratres meos, quoniam conspirabant omnes simul, ut si quis revelaret mysterium, occiderent eum gladio. Tamen quoniam volebant occidere eum, multa testificatus sum eis lachrymans, ne facerent iniquitatem hanc. Venerunt enim Simeon & Gad super Joseph, ut occiderent eum, & cadens super faciem Joseph, dixit eis: Misere mini mei fratres mei, misere mini viscerum Jacob patris nostri. Non injiciatis in me manus vestras, ut effundatis sanguinem innocentem, quoniam non peccavi in vos. Si verò peccavi, in disciplina erudite me. Manum autem vestram ne infertatis propter Jacob patrem nostrum. Ubi autem dixit verba hæc, miseratione commotus, veni ego, & incœpi flere, & epata mea resoluta sunt in me, & omnis subsistentia viscerum meorum laxata est super animam meam. Flevit autem Joseph & ego cum ipso, & intremuit cor meum, & jun-

& juncturae corporis mei expaverunt, & non potui stare, & videns me stentem cum eo, & illos supervenientes ad occidendum eum, refugit terro me deprecans eos. Exurgens autem Ruben, dixit: Fratres, non occidamus eum sed projiciamus eum in lacum exsiccatum, quem foderunt patres nostri, & non inveniunt aquam. Ideo enim prohibuit Deus ascendere aquam in eum, ut fieret praectio Joseph, & fecit Deus ita, donec vendiderunt eum Ismaelitis. Neque in peccato Joseph, filii, ego consens, sed Simeon, Gad, & alii sex fratres nostri accipientes pretium Joseph, emerunt calciamenta sibiipsis & uxoribus suis & filiis suis, dicentes: Non comedamus illud, quoniam pretium sanguinis est fratris nostri, sed conculcatione conculcemus illud, pro eo quod dixit se regnaturum super nos, & videbimus quid portentant somnia ejus. Ergo in Scriptura legis Enoch scriptum est non volenti suscitare semen fratri suo: Solvi calciamentum Joseph. Etenim venientes in Aegyptum soluta sunt a pueris Joseph ante portam & ita adoraverunt Joseph secundum typum Pharaonis. Non solum autem adoraverunt eum, sed etiam rubore suffusi sunt procidentes coram eo, & sic confusi sunt coram Aegyptiis. Deinde audierunt Aegyptii omnia mala quae fecimus Joseph. His factis apposuerunt fratres cibum ut comederent. Ego vero per duos dies ac duas noctes non gustavi cibum, miseratus Joseph, & Judas non comedit cum eis. Intendebat autem in lacum, quoniam timebat ne resiliens Simeon & Gad, interficerent eum. Et videntes me non comedentem, posuerunt me custodire ipsum, quousque venditus est. Fuit autem in lacu tres dies & tres noctes, & ita venditus est incubatus. Et audiens Ruben, quod venditus est absente eo, circumscissus plorabat dicens: Quomodo videbo faciem Jacob patris mei? Et accipiens argentum, cucurrit ad mercatores & neminem invenit, dimittentes enim viam regiam ambulaverunt per devia in velocitate, & non comedit Ruben panem in die illa. Accedens ergo Dan, dixit ei: Ne fleas neque tristeris de juvene, scio quid dicturum simus patri nostro Jacob: Occidemus hircum caprorum, & tingemus tunicam Joseph, & dicemus: Cognosce, si tunica filii tui est ista. Tunica enim patris nostri exuerunt Joseph cum vendituri erant eum, & induerunt eum vestimen-

tum

tum vetus servi. Tunicam vero habuit Simeon & noluit dare eam, volens gladio suo discindere eam, iratus quod viveret adhuc, nec occidisset eum. Exurgentes autem adversus eum omnes simul dixerunt: Quid ni daturus sis? cum tu solus fecisti hoc malum in Israel. Et ita dedit eam, & fecerunt sicut dixit Dan. Et nunc filii mei annuncio vobis, custodite mandata Domini, & facite misericordiam in proximo, & viscera misericordiae in omnes habete, non solum ad homines, sed & ad irrationalia. Propter hoc enim benedixit me Dominus & omnibus fratribus meis aegrotantibus, ego sine aegritudine evasi. Novit enim Deus uniuscujusque electionem. Habete ergo misericordiam in visceribus vestris filii mei, quoniam ut aliquis faciet proximo suo ita & Dominus faciet ei. Etenim filii fratrum meorum aegrotabant, moriebantur propter Joseph, quoniam non fecerunt misericordiam in visceribus suis. Filii autem mei sine aegritudine custoditi sunt sicut novistis. Et eram in Chanaan in littore venatus sum venatione piscium Jacob patri meo, & multis suffocatis in mari ego illaesus permansi. Primum ego feci scapham in mari navigare, quoniam Deus dedit mihi intellectum & sapientiam in ipsa, & dimisi lignum retro ipsam & linteamen extendi in ligno medio, & in ipsa perambulans littora, piscabar pisces domui patris mei, usquequo venimus in Aegyptum, & ex venatione mea omni homini peregrino miseratus dabam. Si vero erat peregrinus, vel aegrotans, vel senex coquens pisces, & faciens hoc bene secundum uniuscujusque necessitatem, afferebam omnibus colligens & compatiens. Propterea Deus multos pisces fecit me venari in mari. Qui enim tribuit proximo, accipit multiplicata a Domino. Quinq; annis piscatus sum, omni homini quem videram tribuens, & omni domui patris mei sufficienter. In autumno piscabar, in hyeme autem pascebam gregem cum fratribus meis. Nunc annuntiabo vobis quae feci: Videbam tribulatum in medietate hyemis, & miseratus super ipsum furatus vestimentum ex domo mea abscondite dedi tribulato. Et vos ergo filii mei ex his quae tribuit vobis Dominus, indifferenter omnibus miserentes, misericordiam facite, & tribuite omni homini in bono corde. Si vero non habetis, ut quam primum detis indigenti, compatiamini in visceribus misericordiae. Novi quoniam manus mea

non neglexit vel horam tribuere indigenti, & amplius septem stadiis ambulans cum ipso flebam, & viscera mea versa sunt super ipsum in compassionem. Et vos ergo filii mei habete viscera misericordiae adversus omnem hominem in misericordia, ut & Deus in vos propitius misereatur vobis. Quoniam in extremis diebus Deus mittet misericordiam suam in terram, & ubi invenerit viscera misericordiae, in ipso habitabit. Quantum enim homo miseretur erga proximum: tantum Deus ipsi. Quando enim descendimus in Aegyptum, Joseph non recordatus est mali in nos, me vero videns, misertus est. In quem inspicientes & vos immemores malorum efficiamini filii mei, & diligite invicem, & non cogitetis unusquisque malitiam fratris sui, quoniam hoc dividit unitatem, & omnem consanguinitatem dispergit & animam perturbat. Memor enim mali viscera misericordiae non habet. Attendite aquas, quoniam cum simul moventur, lapides, ligna, arenam distrahunt. Si vero in multas dividantur, terra exterminat eas, & sunt neglectae, & vos, si dividamini, eritis ita. Nec scindamini in duo capita, quia omne quod fecit Deus, caput unum habet, dedit duos humeros, manus, pedes, sed omnia membra uni capiti obediunt. *Novi in scriptura patrum meorum, quoniam in ultimis diebus recedetis à Domino, & divisi eritis in Israel*, duos reges sequemini, & omnem abominationem facietis, & omne Idolum adorabitis, & captivabunt vos inimici vestri, & sedebitis in nationibus in omnibus infirmitatibus, tribulationibus & doloribus animae. Et post hoc recordabimini Domini, & poenitebitis, & convertet vos, quoniam miserator est & misericors, non excogitans malitiam filiis hominum; quoniam caro sunt, & spiritus erroris seducunt eos in omnibus actibus suis. **ET POST HÆC ORIETUR VOBIS IPSE DEUS LUMEN JUSTITIÆ, ET SANITAS ET MISERICORDIA IN POENIS EJUS. IPSE REDIMET OMNEM CAPTIVITATEM FILIORUM HOMINUM A BELIAR, & omnis spiritus erroris conculcabitur, & convertet omnes gentes in armulationem ejus, & videbitis Deum in forma hominis, quoniam elegit Deus Hierusalem, nomen Deus ei. Et rursus in malitia sermonum vestrorum, ad iracundiam provocabiseum, & abjecti eritis usque ad tempus consummationis. Et nunc filii mei**

non

non contristemini, quoniam morior ego, neque concidatis, quoniam relinquo vos. Resurgam enim rursus in medio vestri, velut dux in medio filiorum suorum. Et lætabor in medio tribus meæ, quotquot custodierunt legem Domini & mandata Zabulon patris eorum. Super impios vero inducet Dominus ignem æternum, & perdet eos usque in generationes. Ergo in requiem meam recurro sicut patres mei, vos autem timete Dominum Deum vestrum in omni fortitudine omnibus diebus vitæ vestræ. Et hæc dicens, dormivit somno bono, & posuerunt eum filii sui in thecam. Postea autem reducentes eum in Hebron, & sepelierunt eum cum patribus suis.

TESTAMENTUM DAN,
de Ira & mendacio. VII.

TRanscriptum verborum Dan, quæ dixit filiis suis, in ultimis diebus suis, centesimo vicesimo quinto anno vitæ suæ, vocans tribum suam, dixit. Audite filii Dan sermones meos, attendite verbis oris patris vestri: Probavi in corde meo, & in omni vita mea, quod bonum est: Nam Deo beneplacet veritas cum justa actione, odi quod perniciosum fuit, ut mendacium & iram, quoniam omnem malitiam hominem edocent. Confiteor vobis hodie filii mei, quoniam in corde meo lætatus sum de morte Joseph viri veritatis & boni, & gaudebam in venditione Joseph, quoniam super nos pater eum diligebat. Spiritus enim Zeli & elationis dixit mihi: Et tu es filius ejus. Et unus spirituum Behar cooperabatur mihi, dicens. Accipe gladium hunc, & in eo occide Joseph, & diliget te pater tuus mortuo eo. Hic est spiritus iræ suadens mihi, ut sicut Pardalis devorat hœdum, ita devorarem Joseph. Sed Deus Jacob patris nostri, non immisit eum in manus meas, ut invenirem eum solum, neque permisit iniquitatem hanc facere, ut solvantur duo sceptræ in Israel. Et nunc filii mei, ego morior. & in veritate dico vobis, quoniam si non custodiatis vosmetipsos à spiritu mendacii & iræ, & non diligatis veritatem & longanimitatem, disperibitis. Cæcitas est in ira filii mei, & non est aliquis iracundus, videns faciem in veritate, quoniam & si pater & mater est, ut hostibus attender eis. Si sit frater, non novit, si Propheta Domini, non obedit: si justus, non aspicit, amicum non cogno-

cogno-

cognoscit. Circumponit enim ei spiritus iræ rena erroris, & excæcat naturales oculos ejus per mendacium, obtenebrat mentem ejus, & propriam visionem tribuit ei. In quo autem circumponit oculis ejus? in odio cordis. Et dat ei cor proprium adversus fratrem in invidiam. Perniciosa est ira filii mei, & enim ipsa animæ ipsa fit anima, & corpus quidem iracundi proprium sibi facit, animæ autem dominatur. Et tribuit corpori potentiam, ut faciat omnem iniquitatem. Et cum jam operata fuit anima, justificat quod operatum est, quia non videt. Propter hoc qui iratus est, si quidem sit potens, triplicem habet potentiam in ira: Unam quidem per potentiam & adjutorium ministrantium. Secundam autem per divitias persuadens & vincens in injustitia. Tertiam naturalem habens corporis, & per se ipsum operans malum. Si autem debilis sit qui irascitur, duplicem habet potestatem, præ ea quæ est naturæ. Adjuvat enim semper iniquitatem hic spiritus, ut semper cum mendacio fiant actus ejus. Quapropter intelligite potentiam iræ, quoniam vana est. In sermone enim exacerbatur, à dextris Sathanae ambulat, ut incredulitate & mendacio fiant actus ejus, Quapropter intelligite potentiam iræ, quoniam vana est. In sermone enim exacerbatur primum. Deinde in operibus fortificatur stimulum, & in jacturis amaris conturbat consilium ejus, & ita exuscitat in ira magna animam ejus. Quando ergo loquitur aliquis adversum vos, ne movemini in iram. Si laudat vos ut bonos, ne elevemini, neque transmutemini, neque in petulantiam, neque in rigorem vultus. Primum enim delectat auditum, atque exacuit mentem, ut intelligat quod improprium est. Et tunc iratus existimat justè irasci. Si in jacturam aut perditionem aliquam incideritis filii, ne tumultuemini mihi, quoniam hic spiritus concupiscere facit quod perditum est, ut irascatur per desiderium. Si autem jacturam patiemini voluntariè, nec contristemini, tristitia enim suscitatur iram cum mendacio. Est autem malum duplicem habere faciem. Ira cum mendacio colloquantur ad invicem, ut conturbent consilium. Turbata autem anima per contumeliam, recedit Dominus ab ipsa & dominatur ei Beliar. Custodite ergo filii mei mandata Domini, & legem ejus servate. Fugite autem & odite mendacium, ut Dominus habitet in vobis, & fugiat à vobis Beliar.

Veritas

Veritatem loquimini unusquisque ad proximum suum ut non incidatis voluntariè in turbationem, sed eritis in pace, habentes Deum pacis, & non prævalebit adversum vos bellum. Diligite Dominum in omni vita vestra, & vosmet adinvicem in veraci corde. Novi enim quoniam in ultimis diebus recedatis à Domino, & offendetis Levi & Judæ resistetis, sed non superabitis eos. Angelus enim Domini ducit utrosq; quoniam in ipsis stabit Israel. Et cum recedatis à Domino, in omni malitia ambulabitis, facientes abominaciones gentium, abeuntes ad mulieres iniquorum, in omni malitia, spiritibus erroris operantibus in vobis. *Legi enim in libro Enoch justis, quoniam Princeps vester est Sathanas,* & quoniam omnis spiritus fornicationis & superbiæ Levi sese applicabit ad insidiandum filiis Levi, ut faciat eos peccare coram Domino. Filii autem appropinquabunt ad Levi, spectantes eum in omnibus, & filii Judæ erunt in avaritia, rapientes aliena ut leones. Propter hoc abducemini cum etis in captivitate, & illic recipietis omnes plagas Ægypti & omnes malitias gentium, & ita revertentes ad Dominum misericordiam consequemini, & ducet vos in sanctificationem suam clamans vobis pacem **ET ORIENTUR VOEIS EX TRIBU JUDA ET LEVIBSALUTARE DOMINI.** Ipse faciet adversus Beliar prælium, & ultionem victoriæ dabit juvenibus nostris. Animas sanctorum captivas liberabit à Beliar, & convertet corda incredula vestra ad Dominum, & dabit invocantibus eum pacem æternam, & requiescent in eodem Sancti & in nova Hierusalem lætabuntur justis, quæ erit in glorificationem Dei usq; in seculum. Non amplius sustinebit Hierusalẽ desolationẽ, neq; captivabitur Israel, quoniam Dominus erit in medio ejus cum hominibus converlatus, & sanctus Israel regnans super ipsos in humilitate & paupertate. Et qui credit in eum, regnabit in veritate in cœlis. Et nunc timete Dominum filii mei, attendite vobis à Sathana & à spiritu ejus, appropinquate autem Deo & Angelo excusanti vos, quoniã hic est mediator Dei & hominum ad pacẽ Israel. Contra regnum inimici stabit, quapropter conabitur inimicus subvertere omnes invocantes Dominũ. Novit enim, quoniã in qua die ceciderit Israel, consumabitur regnũ inimici. Ipse Angelus pacis fortificabit Israel ne incidat in finem malorum. In tempore illo recedet Israel

N

ab ini-

ab iniquitate, & Dominus visitabit facientes voluntatem ipsius: nomen verò ejus erit in omni loco Israel, & in generibus Salvator. Conservate igitur vosmetipsos filii mei ab omni opere pernicioso, & abjicite iram & omne mendacium. Diligite veritatem & longanimitatem, & quæ audivistis à patre vestro, tradite & vos filiis vestris, ut recipiat vos pater gentium. Est enim verax & longanimis, mansuetus & humilis, & docens per opera legem Dei. Discedite ergo ab omni injustitia, ut adhæreatis justitiæ legis Domini, & sepelire me prope patres meos. Hæc dicens, osculatus est eos, & dormivit somnum secularem. Sepelierunt autem filii ejus, ac reduxerunt ossa ejus prope Abraham, Isaac & Jacob. Et quemadmodum prophetavit eis Dan, quod legem Dei sui neglecturi essent aliquando, ac seipso ab alienaturi à terra hæreditatis ipsorum, à genere & patria Israel, ita factum est.

TESTAMENTUM NEPTALIM
de Bonitate. VIII.

Transcriptum testamentum Neptalim, de his quæ disposuit in tempore finis sui, in anno centesimo trigésimo secundo vitæ suæ. Convenientibus filiis suis septimo mense, quarta die mensis ipso sano existente, jussit apparere cœnam & potum magnificentum. Postquam autem excitatus est à somno mane, & quoniam morti proximus erat, laudabat Dominum qui illum confirmabat, & incœpit sic loqui filiis suis: Audite filii mei Neptalim, audite sermones patris vestri: ego natus sum à Balla, & quoniam astutè fecit Rachel, & dedit pro se ipsa Ballam Jacob, & super fœmora Rachel peperit me, propter hoc vocatus sum Neptalim. Et dilexit me Rachel, quoniam super fœmora sua natus sum: & ipsa tenerum existentem osculata est me dicens: Videam fratrem tuum ex ventre tuo secundum te. Unde similis mihi erat in omnibus Joseph secundum petitiones Rachel. Mater autem mea Balla, filia Rothæi fratris Deborah meretricis Rebeccæ, quæ Balla in una die nata est, in qua & Rachel. Rothæus enim de genere Abraham erat: Chaldæus, Deum venerans, liber & nobilis, sed cum esset captivus, emptus est à Laban & dedit ei Eram ancillam suam in uxorem, quæ peperit filiam, & vocavit eam Zelipham cognomine castelli
in quo

in quo captus erat. Deinde peperit Ballam, dicens: Noviter festinans filia mea, confestim enim nata festinavit lac sugere. Et quia pedibus levis eram ut cervus, ordinavit me pater meus Jacob in omnem missionem & annunciationem, & ut cervum me benedixit. Quemadmodum enim figulus novit vas quantum capit, & ad ipsum fert lutum, ita & Dominus ad similitudinem spiritus facit corpus, ad potentiam corporis spiritum imponit. Et non est jam una tertia ex uno capillo, pondete enim & mensura & regula omnis creatura Altissimi. Et quemadmodum novit figulus uniuscujusque usum, quibus rebus reficere queat, ita & Dominus novit corpus usquequo sufficiat in bono, & quando incipit in malo, quoniam non est ulla creatura, nec ullus intellectus, quem non cognovit Deus. Omnem enim hominem creavit ad imaginem suam, sicut & fortitudo ejus, ita & opus ejus: & sicut mens ejus, ita & opus ejus: & sicut prælectio ejus, ita & actus ejus, sicut cor ejus, ita & os ejus, sicut oculus ejus, ita & somnus ejus, sicut anima ejus, ita & sermo ejus, vel in lege Domini, vel in lege Beliar. Et sicut divisum est inter medium lucis & tenebræ, visus & auditus, ita divisum est inter medium viri & inter medium mulieris. Neque est dicendum, quod ulla in re faciei vel similibus quid præstet. Omnia enim in ordine fecit Deus bona. Quinque sensus in capite, & collum copulavit capiti, & capillos ad gloriam. Deinde cor ad prudentiam, ventrem ad excretionem stomachi, calamus ad sanitatem, epar ad iram, fel ad amaritudinem, ad rsum splenem, renes ad astutiam, lumbos ad virtutem, costas ad positionem, sperma ad fortitudinem, & quæ deinceps. Ita filii mei in ordine sitis bono, in timore Dei, neque quidquam inordinatum facite ex contemptu, neque extra tempus suum. Quoniam si dicas oculo, audire non potest. Itaque neque in tenebris poteris facere opera lucis. Non igitur festinate in avaritia conumpere actus vestros, vel in sermonibus vanis seducere animas vestras, quoniam tacentes in munditia cordis poteritis voluntatem Dei tenere, & abjicere voluntatem Diaboli. Sol & luna & stella non mutant ordinem suum, ita & vos non mutetis legem Dei in inordinatione actum vestrorum. Gentes errantes, & derelinquentes Dominum, mutaverunt ordinem suum, & secuti sunt lapides & ligna, sequentes spiritus erroris.

Vos autem non sic filii, unum Deum vestrum cognoscite, in firmamento, in terra & in mari, & in omnibus creaturis Dominum, qui fecit hæc omnia, ut non efficiamini sicut Sodoma, quæ mutavit ordinem naturæ suæ. Similiter autem & vigiles immutaverunt ordinem naturæ ipsorum, & quos maledixit Dominus in diluvio, propter ipsos ab habitatione & fructibus ordinans terram inhabitabilem. Hæc dico filii mei, quoniam legi in Scriptura sancta Enoch, quod & vos recederis à Domino ambulantes secundum iniquitatem Sodomorum, & inducet Dominus vobis captivitatem, & servietis illic inimicis vestris, & omni pœna & tribulatione comprehendemini, usquequo consumat Deus omnes vos. Et postquam pauci effecti fueritis & minorati, revertemini & cognoscetis Dominum Deum vestrum, & convertet vos in terram vestram, secundum multam misericordiam suam. Et erit cum venerint in terram patrum suorum, rursus obliviscetur Domini, & impii agent, & disperget eos Dominus super faciem universæ terræ, usquequo venerit misericordia Domini, homo faciens misericordiam & justitiam, in omnes qui longè sunt, & qui prope. In anno enim quadagesimo vitæ meæ, vidi in montibus olei, versus orientem Hierusalem, (quoniam sol & luna steterunt,) & ecce Isaac pater patris mei dicit nobis: Accurrentes tenere unusquisque secundum virtutem suam, potest enim apprehendi sol & luna. Et omnes simul accurrebamus, & Levi tenuit solem, & Judas accingens, apprehendit lunam, & exaltati sunt ambo cum eis. Et cum esset Levi sicut sol, juvenis quidam tradidit ei ramos palmarum duodecim, & Judas erat splendens ut luna, & sub pedibus ejus erant duodecim radii. Et accurrentes ad invicem Judas & Levi, tenuerunt seipsos. Et ecce taurus in terra habens cornua magna, & alas aquilæ in dorso ejus, & volentes apprehendere eum, non potuimus. Præveniens enim Joseph cepit eum, & ascendit cum ipso in excelsum. Et vidi (quoniam erā illic alicubi) & ecce Scriptura sancta apparuit nobis dicens: Affyrii, Medi, Elemæi, Gelathæi, Chaldæi, Syri, hæreditabunt in captivitate sceptrum Israel. Et rursus post menses septem vidi patrem nostrum Jacob stantem in mari Jammæ, & nos filii ejus cum eo, Et ecce navis venit, velificans plena siccis carnibus sine nautis & gubernatore.

Inseq.

Inscribatur autem navis Jacob, & dicit nobis pater noster: Ascendamus in navem nostram. Ut autem intravimus, facta est tempestas vehemens, & turbo venti magni, & avolat pater noster è nobis tenens gubernacula. Et nos tempestate quassati, in pelagus ferebamur, & impleta est navis aquis tempestatis, undique quassata & contrita. Joseph autem è cimba fugit. Dividimur & nos in tabulis decem. Levi autem & Judas erant nobiscum. Dispergimur ergo omnes usque in terminos. Levi autem indutus sacco, pro omnibus nobis precabatur Dominum. Ut autem quieverit tempestas, scapha attigit terram velut in pace. Et ecce venit pater noster Jacob, & unanimiter exultavimus, Hæc duo somnia dicebam patri meo & dixit mihi: Oportet hæc impleri secundum tempus ipsorum multa Israel sustinente. Tunc dixit mihi pater meus. Credo quoniam venit Joseph. Video enim semper, quoniam Dominus connumerat eum vobiscum. Et fletus dixit: Vivis Joseph filii mei, & non te video, & tu non vides Jacob qui genuit te. Fecit autem & nos lachrymari in his sermonibus suis. Et accendebat in visceribus ut palam facerem quod venditus esset, sed timui fratres meos. Ecce filii mei, ostendi vobis tempora extrema, quoniam omnia fient in Israel. Et vos igitur mandate filiis vestris ut juventur Levi & Judæ. **PER JUDAM ENIM ORIETUR SALUS ISRAEL, ET IN IPSO BENEDICETUR JACOB. PER SCEPTRUM ENIM EJUS APPAREBIT DEUS, HABITANS INTER HOMINES IN TERRA, UT SALVET DEUS GENUS ISRAEL, ET CONGREGABIT JUSTOS EX GENTIBUS.** Si operemini bonum filii mei, benedicent vos homines & Angeli, & DEUS glorificabitur per vos in gentibus, & Diabolus fugiet à vobis, bestiae timebunt vos, & Angeli suscipient vos. Sicut enim si quis filium nutriet bene, perpetuo gratus & memor filius esse studet, ita & in bono opere memoria est apud Deum bona. Qui verò non fecerit bonum, huic maledicent homines & Angeli, & Deus contumelia afficietur per ipsum in gentibus, & Diabolus possidebit hunc tanquam proprium vas & instrumentum, & omnis bestia dominabitur ei, & Dominus odio habebit eum. Nam mandata legis duplicia sunt, & opere implentur. Tempus enim est

coëundi cum uxore sua, & tempus continendi ab ea orationem suam. Duo mandata sunt, quæ nisi fiant in ordine suo, peccatum tribuunt. Ita est in reliquis mandatis. Efficimini ergo sapientes in Deo & prudentes, scientes ordinem mandatorum ejus, & leges omnis rei, ut Deus diligat vos. Et multa talia mandans eis, precatus est, ut transferant ossa ejus in Hebron, & sepeliant eum juxta patres ipsius. Et comedens & bibens in hilaritate animæ velavit faciem suam, & mortuus est: Et fecerunt filii sui secundum omnia quæcunque mandavit eis Neptalim pater eorum.

TESTAMENTUM GAD,
de Odio. IX.

TRanscriptum testamenti Gad, quæcunque locutus est ipse filiis suis in anno centesimo septimo vitæ suæ, dicens: Septimus filius natus sum Jacob, & eram fortis in gregibus pascendis. Ego custodivi in nocte gregem, quando venit leo, vel lupus, vel pardus, vel ursus, vel omnis bestia super gregem, persequebar eam, & apprehendens pedem ejus manu mea, & girans obtenebrabam, & projiciebam eam ultra duo stadia, & ita interficiebam. Joseph ergo pascebat gregem nobiscum circiter dies triginta. Qui cum tener esset, incidit in morbum propter nimium æstum. Et reversus est in Hebron ad patrem suum, & reclinavit eum juxta se, quoniam diligebat eum. Et dixit Joseph patri nostro, quod filii Ballæ Zelphæ dilapidarent bona, & devorarent ipsa insciis Juda & Ruben. Sciebat enim quoniam agnum eruebam ex ore ursi, quem interfeci, & agnum occidi, de quo contristabar, quoniam non potuit vivere, & comedebamus ipsum. Et dixit patri nostro: Verum fratres modestè ferebant istud verbum Joseph, usque in diem venditionis ejus in Ægyptum, & spiritus odii erat in me, & nolui Joseph neque audire neque videre, ipse verò aperte redarguit nos, quoniam sine Juda comedimus. Denique omnia quæcunque dixit patri, persuasit ei. Confiteor autem nunc peccatum filii, quoniam sæpe volui occidere eum. Nam ex animo odio habui eum, & omnino non erant in me viscera misericordiæ erga ipsum, & propter somnia ipsius concepi tantum odium. Et volui ipsum devorare à terra viventium, quemadmodum devorat

vitibus

vitulus herbas à terra. Propter quod ego & Judas vendi-
 dimus eum Ismaelitis triginta aureis. De quibus decem
 furtim subtraximus, viginti autem ostendimus fratribus
 nostris. Et ita avaritia adductus sum, ut interfectum
 vellem. Deus autem patrum nostrorum eripuit eum de
 manibus meis, ut non facerem iniquitatem in Israel. Et
 nunc audite filii mei sermones veritatis, ut faciatis justiti-
 am & omnem legem Altissimi, & non eretis spiritu odii,
 quoniam malus est in omnibus actibus hominum. Omne
 quodcunque fecerit homo, odit & abominatur. Si faciat le-
 gem Domini, non laudat eam. Si timeat Dominum &
 sectetur justa, hunc non diligit, veritatem vituperat: diu-
 genti prosperè res suas huic invidet, obreftationem am-
 plectitur, arrogantiam amat. Et quoniam odium excœcavit
 animam ejus, facit proximo suo, sicut & ego Joseph. Cu-
 stodimini igitur filii mei ab odio, quoniam in ipsum Domi-
 num iniquitatem facit. Non enim vult audire verba man-
 datorum ejus de dilectione proximi, & in Deum peccat.
 Si enim delinquat frater, statim vult annunciare omnibus,
 & festinat, judicetur pro hoc delicto, & punitus moria-
 tur. Si autem fuerit servus, accusat apud Dominum
 suum, & omnes persequendi vias excogitat adversus eum,
 si quo modo mortificet eum. Odium enim operatur cum
 invidia, & adversus beneoperantes, profectum audiens &
 videns, semper contristatur. Quemadmodum enim dile-
 ctio etiam mortuos amat & cupit vivere, & eos qui sunt
 in sententia mortis, si fieri queat, à morte revocare velle;
 ita odium viventes conatur delere, & eos qui paululum
 quiddam peccarint, indignos vita judicat. Spiritus enim
 odii animi perversitate cooperatur Sathanæ in omnibus
 usque ad mortem hominum. Spiritus enim dilectionis in
 longanimitate cooperatur legi Dei in salutem hominum.
 Malum est odium, quoniam permanet cum mendacio,
 continuè loquens adversus veritatem, & parva magna fa-
 cit, tenebris lucem obfuscet, dulce amarum dicit, & calum-
 niam edocet, bellum, injuriam, & omnem abundantiam
 malorum, denique veneno diabolico cor implet. Hæc do-
 ctus experientia dico vobis filii mei, ut fugiatis odium, &
 adhæreatis dilectioni Domini. Justitia cecidit odium, hu-
 militas occidit odium, justus enim & humilis erubescit

facere iniuste: non alio reprehensas, sed à proprio corde, quoniam Deus protegit consilium ejus. Non detrahit viro, quia timor Altissimi vincit odium: Timens enim Dominum non offendit, non vult omnino, neque cogitatione iniusta facere adversus hominem. Hæc ego ultimo cognovi, posteaquam pœnitui de Joseph. Quæ enim secundum Deum est vera pœnitentia, ea mortificat hominem ad obedientiam, fugat tenebras, & illuminat oculos, & cognitionem tribuit animæ, & ducit consilium ad salutem. Et quæ non dicit ab hominibus, novit per pœnitentiam. Induxit enim mihi ægritudinem epatis, & nisi fuissent orationes patris mei Jacob, profecto statim spiritus defuisset esse in me. Per quæ enim homo peccat, per illa & punitur. Quia igitur disposita erant epata mea impropiabiliter adversus Joseph, in epate passus sum impropiabiliter Judicium pertuli per menses undecim: ut par esset tempus pœnæ, cum tempore quo urgebam venditionem Joseph. Et nunc filii mei diligite unusquisque fratrem vestrum, & auferre odium à cordibus vestris, diligentes invicem in opere, sermone & cogitatione animæ: Ego enim coram facie patris nostri pacifica loquebar ad Joseph, & exeunte me, spiritus odii obtenebravit intellectum meum, & turbavit animam meam ad occidendum eum. Diligite igitur ad invicem ex corde, & si peccet in te aliquis, dic ei in pace, exterminans venenum odii, & in anima tuâ non teneas dolum. Et si confitens pœniteat, dimitte ei, & si negat, non contendas cum eo, ne quando jurante eo, dupliciter pecces: Non audiat alienus in contentione secretum vestrum, ne odians te in mutetur, & magnum peccatum operetur adversum te. Quoniam multoties dolo loquetur tecum, vel perscrutabitur te in malo, accipiens à te venenum. Si ergo negat & erubescit, & redargutus quiescit, non educas eum. Negans enim pœnitent, ut non amplius delinquat in te, sed honorabit te & timebit & pacificus erit. Si verò inverecondus est, & instat malitiæ, tunc dimitte ex corde Deo vindictam. Si quis plus quam vos prosperatur, ne contristemini, sed orate pro ipso, ut perfecte prosperetur. Forte enim vobis expedit ita, & si plus exaltatus fuerit, ne invidetis, recordantes, quoniam omnis caro morietur. Domino autem hymnum afferte, tribuenti bona & utilia omnibus hominibus.

Scrutate

Scrutate iudicia Domini, & ita dimittet & quiescet consilium tuum. Si verò ex malis quis ditatus fuerit, sicut Esau frater patris mei, nolite æmulari. Terminum enim Domini suscipietis, vel enim aufert hoc in malis, vel pœnitentibus dimittit, vel impœnitenti servat in æternam punitionem. Nam pauper abundans in omnibus Domino gratias agit, & ipse apud omnes ditatur, quoniam non habet perniciosam deprecationem hominum. Auferte igitur odium ab animabus vestris, & diligite invicem in rectitudine cordis. Dicite autem & vos filii vestris, ut honorent Judam & Levi, **QUONIAM EX EIS ORIRI FACIET DOMINUS SALVATOREM ISRAEL.** Cognovi enim, quoniam in fine recedent filii vestri ab eis, & in omni pernicie & malignitate & corruptione erunt coram Domino. Et paululum requiescens, rursus dixit eis: Filii mei audite patrem vestrum, & sepelite me prope patres meos. Et elevans pedes suos dormivit in pace. Et post quinq; annos reduxerunt eum, & posuerunt eum in Hebron cum patribus suis.

TESTAMENTUM ASER,

*de duabus faciebus Malitiæ &
Virtutis. X.*

Transcriptum testamentum Aser, quæ locutus est filiis suis centesimo vicesimo anno vitæ suæ, adhuc sanus existens, dixit ad eos: Audite filii Aser patrem vestrum, & omne rectum coram Deo ostendam vobis. Duas vias dedit Dominus filiis hominum, duo consilia & duos actus, duo loca & duos fines. Ideoque omnia duo sunt unum, contra & viæ duæ boni & mali. Sunt etiam duo consilia in pectoribus nostris, quæ nos vel ad honestatem vel turpitudinem impellunt. Si igitur ad bonum ducitur homo, omnes actus ipsius circa justitiam versantur. Etsi quid deliquerit, tamen illico pœnitet. Justa enim cogitans & abiciens malitiam, statim corrigit sua peccata, & malitiam animi aufert. Si vero in malum declinat consilium, omnis actus ejus est in malitia, & repellens bonum, assumit malum, constitutus sub Domino Beliar. Et si bonum operetur, convertit in malitiam hoc. Cum enim incœperit boni aliquid facere, finem actionis ejus in malum opus perducit. Quia thesaurus Diaboli veneno perniciosi spiritus impletus est.

Dicit

Dicit igitur anima ipsius bonum supra malum esse & finem rei in malitiam ducit. Est homo qui non miseretur ministrantis ei in malum, & hoc duplicem faciem habet, sed totum perniciosum est. Et homo diligens malignitatem, similiter est in malitia, quoniam & mori desiderat in malo propter ipsum. Et de hoc manifestum, quoniam duplicis faciei est, totum verò malus actus est. Et amor existens, malitia est abscondens malum sicut nomine quasi bono, finis verò actus venit in malum: alius furatur, iniuste agit, rapit, avarus existit, & non miseretur pauperum. Duplicem quidem faciem habet, & in hoc totum perniciosum est, avarus existens erga proximum ad iracundiam provocat Deus, & Altissimum abnegat, & pauperis non miseretur. Præceptorem legis Dominum spernit & acerbatur, nec pauperem requiescere sinit, animam inquinat, ut corpus splendidum reddat, multos occidit, & paucorum miseretur. Hoc quidem duplicis faciei est. Alius adulteratur & fornicatur & abstinet a cibis, jejunans malefacit, potentia, divitiis multos miserè vexat. Ex mala conscientia facit mandata, & hoc duplicis faciei est, totum autem malum est. Tales ut sues sunt & lepores, quoniam ex medietate sunt mundi, revera sunt immundi. Vos igitur filii mei, non efficiamini secundum ipsos duplicem habentes faciem, bonitatis & malitiae, sed bonitati soli adherere, quoniam Deus requiescit in ipsa, & homines desiderant eam. Malitiam fugite, occidentes diabolum in bonis vestris actibus, quoniam qui duplicis faciei sunt, non Deo sed concupiscentiis suis serviunt, ut Beliar complacent, & his qui sunt ipsis similes. Edom autem viri, & qui sunt unius faciei, etsi existimentur ab eis, qui duplicis faciei sunt, peccare, justi tamen sunt apud Deum. Multi enim occidentes perniciosos, duo faciunt opera, malum per bonum, totum verò est bonum. Quoniam qui malum eradicavit, perdidit illud. Est aliquis qui odit aliquem misericordem, & accusat eundem adulterii vel latrocinii, hic est duplicis faciei, sed totum opus bonum est, quoniam imitatur Dominum non aspiciens quod videtur bonum, cum verò sit malum. Alter non vult diem bonum videre cum luxuriosis, ut non maculet eos, & inquinat animam. Et hic duplicis faciei est, totum autem bonum est, quoniam tales capreolis & cervis
similes

fimiles sunt, quoniam in consuetudine agresti videntur
 immundi esse: ex toto autem mundi sunt, quoniam in
 zelo Dei ambulant recedentes ab his, à quibus Deus pro-
 hibet per mandata, odio habent eos, & necant malum à
 bono. Videte igitur filii qualiter duo sunt in omnibus,
 unum contra unum, & unum sub uno absconditur. Vitæ
 mors succedit, gloriæ ignominia, diei nox, & luci tenebræ.
 Omnia verò sub die sunt, & sub vita quæ iusta sunt, propter
 quod & mortem æterna vita præexpedit, & non est dicere
 veritatem mendacium, neque iustum iniustum, quoniam
 omnis veritas sub luce est, quemadmodum omnia sub
 Deo. Hæc omnia probavi in vita mea, & non erravi à veri-
 tate Domini, & mandata Altissimi exquisivi secundum om-
 nem fortitudinem, ambulans secundum unam faciem in
 bonum. Attendite igitur filii & vos mandata Domini se-
 cundum unam faciem, sequentes veritatem, quoniam qui
 duplicis faciei sunt, dupliciter puniuntur. Spiritus erroris
 odit hominem agonizantem. Legem Domini custodite,
 & non attendite malum ut bonum, sed revera bonum re-
 spicite, & observate illud in omnibus mandatis Domini ad
 eum reversi, & in eum quiescentes, quoniam fines homi-
 num ostendunt iustitiam eorum. Et cognoscite Angelos
 Domini & Sathanæ. Si enim adhæseritis spiritibus malis,
 anima torquetur à pernicioso spiritu, cui servitis in con-
 cupiscentiis & operibus perniciosis. Si autem quiescibili-
 ter in gaudio cognoveritis Angelum pacis, consolabitur vos
 in vita. Ne efficiamini filii ut Sodoma, quæ ignoravit an-
 gelos, & periit usque in seculum. Novi enim quoniam
 peccabitis, & trademini in manus inimicorum vestrorum,
 terra vestra desolabitur, & vos dispergemini in quatuor An-
 gulos terræ, & eritis in dispersione despecti velut aqua
 inutilis: **USQUEQUO ALTISSIMUS VISITAVE-
 RIT TERRAM ET VENIENS, UT HOMO CUM
 HOMINIBUS MANDUCANS ET BIBENS,
 ET IN SILENTIO CONTERENS CAPUT DRA-
 CONIS. PER AQUAM HIC SALXABIT ISRAEL,
 ET OMNES GENTES DEUS IN VIRUM AB-
 SCONDITUS.** Dicite igitur hæc filiis vestris, ut non ne-
 gligant legem Dei scriptam in tabulis cælorum. Nam futurum
 est ut increduli fiant in legem Domini, Et vos impiè agentes,

impie

impie agetis in Deum, non attendentes legem Dei, sed mandata hominum. Et propter hoc dispergemini ut Gad & Dan fratres mei, qui regiones eorum ignorabant, & tribum & linguam eorum. Sed congregabit vos Deus in fide propter spem misericordiae suae, propter Abraham, Isaac & Jacob. Haec cum dixisset, mandavit eis dicens: Sepelite me in Hebron. Et mortuus est somno bono dormiens. Et post haec fecerunt illi ejus sicut mandaverat eis. Et reducentes eum, sepelierunt cum patribus suis.

TESTAMENTUM JOSEPH

de castitate & fraterna dilectione. XI.

Transcriptum Testamentum Joseph cum moriturus erat vocans filios suos, & fratres suos dixit eis: Filii mei & fratres, adite Joseph dilectum ab Israel, auribus percipite filii patrem vestrum: Ego scivi in vita mea invidiam & mortem, quibus me fratres mei perdere volebant. Oderunt enim me, & Dominus dilexit me. Ipsi voluerunt occidere me, & Deus patrum meorum custodivit me. In lacum me miserunt, & Altissimus reduxit me. Venditus sum in servum, & Dominus liberum me fecit. In captivitatem assumptus sum & fortis manus ejus adjuvit me. In fame detentus sum, & ipse Dominus nutrit me. Desolatus eram, & Deus consolatus est me, in infirmitate eram & Altissimus visitavit. In carcere eram, & Salvator latificavit me. In vinculis detinebar, & solvit me Dominus. In accusationibus Aegyptiorum ipse causam meam egit, & liberavit ab invidia, & dolo exaltavit me, quod etiam Potiphar princeps eorum Pharaonis credidit mihi, domum suam. Et periclitatus sum de vita mea propter mulierem in verecundam, sollicitantem, ut iniqua agerem, cum ipsa flamma libidinis aestuante circa pectus illius. In carcerem coniectus sum, verberibus caesus & subsannatus. Fecit autem Dominus, ut misericordia commotus sit erga me custos carceris. Non enim dereinquit timentes eum, non in tenebris nec in vinculis, nec in ullis tribulationibus vel necessitatibus. Non enim ut homo confunditur Deus, neque ut filius hominis formidat, neque ut terrenus pavore concutitur vel repellitur. In omnibus vero locis praesens est, & in gravissimis malis consolatur suos. In brevi recedens ad probandum animi consilia. In decem
tenta-

tentationibus probatum me deprehendit, & in omnibus
 longanimis fui, quoniam magna medicina est longanimitas,
 & multa bona dat sustinentia. Quoties Ægyptia mi-
 nata est mihi mortem? quoties pœnis tradens, revocavit me
 mulier? quoties mortem minata cum recularem, rem habe-
 re cum ea? Dicebat autem mihi: Dominaberis mihi & om-
 nibus quæ mea sunt, tradideris te ipsum mihi, atque ges-
 seris morem mihi, & eius Dominator nostri. Ego verò re-
 cordatus sum sermonum patris mei Jacob, & ingrediens in
 thalamum, adoravi Dominum, & jejunavi septem annis: ap-
 parui autem Ægyptice ea corporis habitudine quasi qui in
 delitiis vixisset, quoniam propter Deum jejunantes faciei gra-
 tiam accipiunt. Cumque dabatur mihi vinum, non bibebam.
 Et in tridutano jejunio accipiebam meam dietam, & tribui
 eam egentibus & infirmis. Et mane evigilavi ad Dominum,
 & flei pro memphitica Ægyptia, quoniam multum & in-
 definitè molesta erat mihi. Noctu enim venit ad me qua-
 si quæ me invisere vellet, primo quidem, quoniam filius
 maclus non erat ei, fingebat habere me ut filium. Et oravi
 ad Dominum, ut daret illi marem. Per hoc tempus autem ut
 filium me amplexa est, & ego ignorabam. Denique me ad
 fornicationem attrahebat, & intelligens tristatus sum usque
 ad mortem, & exeunte ipsa, redii ad me ipsum, & tristabar
 illius causa per dies multos, quoniam cognovi dolum ejus
 & errorem, & dicebam ei verba Altissimi, si fortè avertere-
 tur à concupiscentia sua perniciosa. Multoties ut sancto vi-
 ro, in verbis blandita est mihi, non sine dolo laudans casti-
 tatem meam coram marito, qui penitus extinguere me vo-
 lebat. In manifesto & abscondito dixit mihi: Ne timeas
 tibi à viro meo, etenim persuasum est ei de castitate tua,
 quoniam & si dixerit aliquis ei de nobis, non credet. Pro-
 pter hæc omnia in terra jacebam ego indutus sacco, &
 deprecabar Dominum, ut liberaret me Dominus ab Ægy-
 ptia. Ubi verò nihil potuit efficere hac via, venit denuo aliis
 instructa ratiocinibus, videlicet, ut disceret Verbum Dei
 ex me, atque in huncmodum cœpit loqui: Si vis ut relin-
 quam Idola obtempéra mihi, & Ægyptum persuadebo re-
 cedere ab Idolis, & in lege Domini Dei tui ambulabimus.
 His ego respondi: In immunditia non vult Dominus esse ve-
 nerantes ipsum, neque in adulterantibus beneplacitum est ei.

Et illa

Et illa siluit, desiderans explere concupiscentiam suam. Et ego apponebam orationem & jejunium, ut liberaret me Dominus ab ipsa. Rursus verò alio tempore dicit mihi: Si adulterate non vis, ego occidam Ægyptium, & ita lege accipiam te in virum. Ego autem ut audivi hoc, scidi stolam meam, & dicebam: Mulier pudeat te quæso horum coram Deo, & time Dominum, neque facias tantam perniciosam rem, neque despera omnino, ut teipsam devoveas malo. Nam si pergas, ego proferam cogitationes impietatis tuæ. Timens igitur illa, rogabat, ut nulli annunciam malitiam ejus, & recessit. Jam verò tentabat seducere me donis, mittens mihi omnia quæ sunt in usum filiorum hominum, & misit mihi cibum incantatione conspersum. Et ut venit Eunuchus ferens ipsum, respexi, & vidi virum terribilem tradentem mihi cum disco gladium. Et intellexi, quoniam insidias struerent animæ meæ, & exeunte illo flebam, neque illum neque alium aliquandiu ciborum ipsius gustans. Post unum ergo diem, ipsa veniens ad me inquit, Quid hoc est, quoniam non comediti de cibo? Et dicebam ad eam, quoniam implesti illum morte, scias autem, quoniam non appropinquo Idolis, sed Domino soli. Nunc igitur cognosce, quoniam Deus patris mei per Angelum revelavit mihi malitiam tuam, & servavi cibum in redargutionem tui, si forte videns illum pœniteas, aut discas, quoniam his, qui in castitate Dominum venerantur, non prævalet malitia impiè agentium. Et accipiens coram ipsa comedi, dicens: Deus patrum meorum & Angelus Abraham erit mecum. Illa verò cecidit in faciem suam ad pedes meos & flevit. Et erigens illam multis adhortatus sum ipsam, & promisit se non esse facturam post hac amplius impietatem hanc. Quoniam vero cor ipsius in me exarserat ad adulterium ingemiscens, suspiria trahens ab imo pectore deiecit vultum. Videns verò eam Ægyptius, dicit ad eam: Quid concidit facies tua? Illa vero dixit: Dolore cordis ego doleo, & gemitus spiritus mei continet me. Et curabat eam non ægrotantem. Tunc insiluit ad me adhuc foris existente viro suo, & dicit mihi: Suffocor, vel in puteum vel in præcipitium projicio me ipsam, nisi mihi obtemperaveris. Et intelligens quoniam spiritus Beliar ipsam conturbat, orans Dominum,

dixi ei: Ut quid turbaris, aut quid tumultuaris in peccatis excæcata? Recordare, quoniam si occidas te ipsam, Sechon concubina viui tui invidens tibi, colaphos infringet filiis tuis, & perdet memoriam tuam de terra. Et dicit ad me: Eja age video quod adhuc aliqua tibi mei cura relicta est. Satis habeo quod protegis vitam meam & filiorum meorum, bona me spes habet futurum, ut potiar desiderio meo. Et non cognovit, quoniam propter Deum ræcum dixi ita, & non propter ipsam. Si enim aliquis passioni succumbat desiderii perniciosi, huic servus efficietur, ut & illa. Et si bonum aliquid audierit in passione qua vincitur, accipit illud ad desiderium perniciosum. Dico vobis filii, quoniam hora erat quasi sexta, quando exivit à me, & ego genu flexus oravi ad Dominum per totum diem & totam noctem conjungens. Circa diluculum surrexi lachrymans, ut liberaretur tandem Ægyptia. In fine igitur apprehendit mea vestimenta violenter, attrahens me ad concubitum. Ut igitur vidi, quoniam insaniret violentia, ac vi teneret vestimenta mea, nudus effagi. Illa verò calumniata est me apud virum suum, qui misit me in carcerem, qui erat in domo Regis. Sequenti die, ubi flagris probè cæsus fueram, rursus coniectus sum in carcerem. Et cum vincetus jacerem in cotapedibus, Ægyptia infirmata est nimio dolore, & auscultabat, qualiter laudarem dominum, existens in domo tenebrarum. Ego autem hilari voce gaudens, glorificavi Deum meum solum quod per hanc occasionem amovebar ab Ægyptia, ipsa tamen non destitit instare ac dicere: Age accipe conditionem quam offero tibi, ac imple desiderium meum, & liberabo te à vinculis, & eripiam te ex tenebris. Verum usque adeo nihil potuit persuadere mihi, ut ne cogitatione quidem in vota ejus fuerim inclinatus. Diligit enim Deus magis eum qui in lacu tenebrarum jejunat in castitate, quàm eum qui in thalamis deliciatur eum luxuria. Qui autem in castitate vivit, & vult gloriam, & si noverit Altissimus quod expediat, tribuit ei & hoc, quemadmodum & mihi. Multoties infirmata descendit ad me immature, & audivit vocem mei orantis & acrius instabat. Intelligens verò ego suspiria ejus, filii. Etenim quum eram in domo ejus, nudavit brachia sua, pectora & tibi.

& tibi quo me in amorem sui accenderet, nimis enim erat pulchra, maximeque ornata ut me deciperet, sed Dominus custodivit me ab operationibus ipsius. Videte igitur filii mei, quanta operatur sustententia & oratio cum ieiunio. Et vos igitur si sobrietatem & castitatem dilexeritis in sustententia & humilitate cordis, Dominus habitabit in vobis, quoniam dilexit sobrietatem. Ubi verò habitat Altissimus, & si incidat in invidiam vel servitutem vel calumnia, Dominus qui in ipso habitat, non solum propter castitatem hunc à malis liberat, sed exultat quoque, & glorificat ipsum sicut & me. Omnino enim hic vel in opere, vel in verbo, vel in cogitatione continetur. Cognoverunt fratres mei, qualiter dilexit me pater meus & non exaltatus sum in corde meo, quamvis puer existens, habebam timorem Dei in mente mea. Silui & moderabar meipsum, & honorabam fratres meos quos timebam. Silui venditus, ut non dicerem Ismaelitis genus meum, quoniam filius eram Jacob viri magni & potentis. Et vos igitur habete in lactu vestro Dei timorem, & honorate fratres vestros. Omnis enim qui facit legem Domini, diligitur ab ipso. Veniens enim ad Indoculitas cum Ismaelitis interrogabant me, & ego dicebam, quoniam servus ipsorum, sum ex domo, ut non confunderem fratres meos. Dicit autem major eorum: Non es servus, quoniam & aspectus tuus ostendit de te, & minatus est mihi usque ad mortem. Ego verò dicebam, quoniam servus ipsorum sum. Ut autem venimus in Ægyptum, de me decetabant quis ad thesaurum acciperet me, & placuit omnibus ut essem in Ægypto apud negotiatorem negotiationis ipsorum, usquequo reverterentur, ferentes negotiationem, & Dominus dedit mihi gratiam in oculis negotiatoris, & credidit mihi domum suam, & benedixit eum Dominus in manu mea. Et dedit Dominus ei copiam argenti & auri. Et eram cum ipso mensibus tribus & diebus quinque. Hoc tempore transivit Memphitica mulier Perhesti in gloria multa, & iniecit super me oculos suos, quoniam dixerant ei eunuchi de me, & dicit viro suo de negotiatore, quoniam ditatus esset in manu juvenis cujusdam Hebræi, & dicebant quod futuro furati essent eum de terra Chanaan. Nunc ergo fac cum
eo iudi-

eo iudicium, & aufer juvenem in dispensatorem tuum, & benedicet te Deus Hebræorum, quoniam gratia ex cælo est in ipso. Perthesis verò persuasus verbis ipsius iussit adduci negotiatorem, & dicit ei: Quid hic audio, quoniam furaris animas ex terra Hebræorum in pueris vendendis? Cadens igitur negotiator in faciem suam, rogabat dicens: Rogo te domine, non novi quod dicis. Ille verò dicit: Unde igitur tibi iste puer Hebræus? Et dixit: Ismaëlitarum commendaverunt mihi ipsum, usquequo revertantur. Et non credit ei, & iussit flagellari ipsum. Sustinente verò eo, dicit Perthesis: Adducatur juvenis, & inductus adoravi Principem Eunuchorum. Tertius enim erat in dignitate apud Pharaonem, Princeps omnium Eunuchorum habens uxorem, & filios, & concubinas. Et cum me seorsum duxisset, dixit mihi: Servus es vel liber? Et dicebam: Servus: Et dicit ad me: Cujus es servus? Et dixi ei: Ismaëlitarum. Et rursus dicit mihi: Qualiter ipsorum effectus es servus? Et dicebam: Quoniam ex terra Chanaan emerunt me. Ille verò non credit, dicens: Sane mentiris. Et nudum iussit me flagellari. Memphitica verò vidit per fenestram flagellatum me, & mittit ad virum suum, dicens: Injustum est iudicium tuum, quoniam & furatum liberum punis injustè agentem. Ubi autem non mutavi verba, denuo flagellatum iussit custodire me, usquequo veniant (ait) Domini pueri. Et uxor eius dicit ad eum: Propter quid detines captivum & nobilem puerum, quoniam oportuit magis dimitti eum atque te flagellari? Voluit enim me videre in desiderio peccati, & ignorabam de omnibus his. Ille verò dixit ad Memphiticam: Non est honestum apud Ægyptios ante ostensionem auferri aliena, hoc dixit de negotiatore, & de me quoniam debui inclusus teneri. Post viginti verò & quatuor dies venerunt Ismaëlitarum, & audientes quoniam Jacob pater meus tristatur de me, dixerunt ad me. Quid est quod dixisti te ipsum servum esse, & ecce cognovimus, quoniam es filius viri magni in terra Chanaan, & tristatur pater tuus in sacco. Et rursus volui lachrymari, & continui me ipsum, ut non confunderem fratres meos. Et dixi ego: Istud non novi, servus sum. Tunc inibant consilium quo me venderent, ne inveniret in manibus eorum. Timuerunt enim

O

Jacob

Jacob, ne ulcisceretur se de ipsis. Auditum est enim, quod esset magnus apud Deum & homines. Tunc dicit negociator eis: Redimite eum nunc à iudicio Petheftri. Audientes igitur petebant me, dicentes: quoniam argento emptus est à nobis, & ille absolvit me. Memphisica verò ostendit viro suo; ut emeret me: Audio enim (ait,) quoniam vendunt eum. Et misit Eunuchus Ismaelitas, petiit me in venditionem, & non volens facere cum eis reversus est. Eunuchus verò cum tentasset, ostendit Dominæ quoniam ingens petiverit pretium pueri. Illa verò miserit alterum Eunuchum, dicens: & si duas minas auri petiverit, vide ne parcas auro, tantum emas puerum & duc ad me. Illi verò dedit octoginta aureos pro me. Centum dicens Ægyptiæ datos esse pro me: Et videns ego filii, ut non exquireteretur Eunuchus. Videre filii quanta sustinuit, diligite ad invicem, & in longanimitate ejicite ad invicem ex animo similitates. Delectatur enim Deus de concordia fratrum & in electione cordis probati in dilectione. Quando autem venerunt fratres mei in Ægyptum, & cognoverunt me; reddidi argentum eis, & non exprobravi quidquam illis, sed & consolatus sum eos. Et post mortem Jacob abundantius dilexi eos, & omnia quæcunque iussit feci ex abundanti. Et admirabantur. Non enim demisi eostribulari usque ad parvam rem. Et omne quod erat in manu mea eis dedi, filii eorum, filii mei apud me habiti sunt. Et filii mei ut servi eorum Anima eorum, anima mea, & omnis dolor eorum, dolor meus; & omnis infirmitas eorum, infirmitas mea: Terra mea, terra eorum: consilium meum, consilium eorum. Et non exaltavi meipsum in eis in superbia propter mundanam gloriam meam. Sed eram in eis sicut unus minimorum. Si igitur & vos ambuletis in mandatis Domini filii mei, exaltabit & vos Dominus, & benedicet vobis in bonis perpetuò. Et si voluerit quis male facere vobis, vos in benignitate orate pro eo, & ab omni malo liberabimini per Dominum. Ecce enim videtis, quoniam propter longanimitatem filiam dominorum meorum accepi in uxorem, & centum talenta auri mihi data sunt cum ea. Quoniam eos Deus mihi servare fecit, & pulchritudinem dedit mihi, ut quasi flos super pulchros forem in Israel, Et custodivit me usque

ad se-

ad senectutem in virtute & pulchritudine, quoniam ego similis in omnibus Jacob extiteram. Audite filii mei & quæ vidi somnia. Duodecim cervi pascebantur, & novem divisi sunt & dispersi in terra. Similiter & tres vidi, quoniam EX JUDA NATA EST VIRGO, HABENS STOLAM BYSSINAM, ET EX IPSA PRODIIT AGNUS IMMACULATUS, à sinistris ejus agni ut leo, & omnes bestię impetum fecerunt adversus eum. *Et vicit eas agnus, & perdidit in conculcationem, & gaudebant in eo Angeli & homines, & omnis terra. Hæc autem fient in tempore suo in ultimis diebus.* Vos igitur filii mei custodite mandata Domini, & honorate Judam & Levi, quoniam ex ipsis orietur vobis agnus Dei, gratia salvans omnes gentes & Israel. Regnum enim ejus, Regnum æternum, quod non præteribit. Meum enim Regnum in vobis consummatur, ut pomorum custodia, quoniam post messem non apparebit. Novi quoniam post mortem meam Ægyptii tubulabunt vos, sed Deus faciet ultionem vestram. Et inducet vos in repromissionem patrum vestrorum. Sed comportate ossa mea vobiscum, quoniam si reduxeritis ossa mea, Dominus in luce erit vobis cum contra Ægyptios. Et Beliar in tenebris erit, cum Ægyptiis, Et Zelpham matrem vestram reducite, & propè Ballam juxta hypodromum proximam Rachel ponentes eam, Et hæc dicens, extendens pedes suos, dormivit somnum secularem. Et planxerunt eum omnis Israel, & omnis Ægyptus planctu magno. Etenim & Ægyptiis, ut propriis membris compassus est, & benefecit omni tempore, omni consilio & re assistens.

TESTAMENTVM BENIAMIN,

de mente munda, XII.

TRanscriptum verborum Benjamin, quæ disposuit filiis suis, & vivens annos centum viginti. Et osculans eos dixit: Sicut Isaac centesimo anno natus est Abraham, ita & ego Jacob. Quia igitur Rachel mortua est, cum pareret lac non habui, Ballam igitur ancillam ejus suxi. Rachel postquam enim peperit Joseph duodecim annis sterilis fuit. Et oravit Dominum cum jejunio duodecim annis, & concipiens

Q ;

cupiens

cipiens peperit me: valde enim pater meus dilexit Rachel,
 Et optavit duos filios videre ex ipsa, propter hoc vocatus
 sum filius dierum vel luctus, quia mater in partu mortua est,
 quod est Benjamin. Quoniam igitur intravi in Ægyptum,
 & recognovit me frater meus Joseph dixit mihi. Qui dixe-
 runt patri meo, quoniam vendiderunt me. Et dicebam eis:
 Quoniam consperferunt tunicam tuam sanguine. Et mit-
 tentes dixerunt, cognosce si tunica filii tui est ista? Et dicit
 mihi etiam frater. Etenim quando accipiebant me Ismae-
 litæ unus ex eis exuens me tunicam, dedit mihi perizoma,
 Et flagellans me dixit ut currerem. Cum verò abiret ipse,
 ut absconderet vestimentum meum, obviavit ei leo & oc-
 cidit eum. Et ita participes timentes vendunt me sociis suis,
 Et vos igitur filii me diligite Dominum Deum cœli, &
 audite mandata ejus imitantes bonum & sanctum virum
 Joseph. Et sit mens vestra in bonum, ut & me nostis. Qui
 habet mentem bonam, omnia respicit recte. Timete Deum
 & diligite proximum. Et si spiritus Beliar in omnem mali-
 tiam tribulationis sollicitaverit vos, non dominabitur in vo-
 bis omnis malitia tribulationis, sicut nec Joseph fratri meo.
 Quot homines voluerunt occidere eum, & Deus protexit?
 Qui enim timet Deum, & diligit proximum suum, ab aëreo
 spiritu Beliar non potest vulnerari. Et protectus timore
 Domini, & ab insidiis hominum & bestiarum non potest
 subjugari adjutus à Domini dilectione, quam habet erga
 proximum. Etenim deprecatus est patrem nostrum Jacob,
 ut oraret pro fratribus nostris, & non imputaret eis Domi-
 nus, si quid excogitaverunt perniciosum de ipso. Et ita
 clamavit Jacob: O fili Joseph, vicisti viscera patris tui, Et
 amplexans eum, per duas horas osculabatur eum dicens: Ad-
 implebitur in te propheta cœli de agno Dei & Salvatore
 mundi, quoniam immaculatus pro iniquis tradetur. Et qui
 sine peccato est pro impiis morietur in sanguine testamenti,
 in salutem gentium & Israel, & evacuabit Beliar & mini-
 strantes ei. Videte filii, boni viri finem, imitamini in bona
 mente misericordiam ipsius, ut & vos coronis gloriæ indua-
 mini: bonus homo non habet tenebrosam oculum. Misere-
 tur enim omnibus, etiam si sint peccatores, & inierunt consi-
 lia de ipso mala. Nam qui benefacit, viacit malum pro-
 tectus

rectus à bono. Justos autem diligit, ut animam suam. Si qui glorificatur, non invidet. Si quis ditatur, non zelat. Si quis fortis est hunc laudat castum credens, laudat eum, qui habet timorem DEI, protegit diligenti Deum cooperatur. Reprobantem altissimum admonet convertatur. Et habentem gratiam Spiritus boni diligit secundum animam suam. Pauperi miseretur, infirmo compatitur, Deum laudat & veneratur. Si habeatis bonam mentem filii, & mali homines pacificabuntur vobis, & luxuriosi crubescences vos convertentur in bonum. Et avari non solum recedant à passione, sed quæ superabundant, dabunt tribulatis. Si sitis beneficientes, & immundi Spiritus fugient à vobis, ipsæ malæ bestiæ fugient à vobis timentes. Ubi enim est timor bonorum operum in mente, tenebræ fugiunt ab eo. Si enim injurietur quis viro sancto, pœnitet. miseretur enim sanctus injurianti & silet. Et si quis animam justam tradat, & justus oravit, non nihil humiliatur is qui facit injuriam, & postea multò clarior apparet, qualis non est in manu spiritus erroris Beliar, Angelus enim pacis ducit animam ipsius. Non aspicit in passionibus corruptibilia, neque congregat divitias in desideriis voluptatis. Non delectatur voluptate, non contumescit proximum, non impletur cibo, non erit fastu oculorum; Dominus enim pars est ejus. Propter bonum consilium non recepit gloriam, inhonorationem hominum non curat, & omnem dolum vel mendacium, pugnam vel contumeliam non novit. Dominus enim in eo habitat, & illuminat animam ejus, & gaudet coram omnibus in omni tempore. Bona mens non habet duas linguas benedictionis & maledictionis, injuriæ & honoris, tristitiæ & gaudii, quietis & turbationis, simulationis & veritatis, inopiæ & divitiarum. Sed unam habet circa omnes synceram & puram dispositionem, Non habet visum neque auditum duplicem, in omni enim quod facit, vel loquitur, vel videt, novit, quoniam Dominus visitat animam ejus, & purgat mentem ejus, ut non reprehendatur à Deo & hominibus. Sed omne opus Beliar, Duplex est, neque habet simplicitatem. Propter hoc filii mei fugite malitiam Beliar, quoniam gaudium dat obedientibus ei,

gladius autem septem malorum mater est. Primum concipit mens per Beliar. Est autem primum invidia, secundum perditio, tertium tribulatio, quartum captivitas, quintum indigentia, sextum turbatio, septimum desolatio, propter quod & Cain septem vindictis trahitur à Deo. Nam secundum septem annos unam plagam induxit ei Dominus. Ducentis annis patitur & nonagesimo anno desolatur in diluvio propter Abel justum fratrem ejus. In septingentis annis Cain judicatur, Lamech verò in septuagesies septem, quoniam usque in seculum assimilati Cain in invidia in odium fraternum eadem punitione vindicabuntur. Et vos igitur filii mei fugite malitiam, invidiamque & odium fraternum, & adhaerete bonitati & dilectioni. Qui habet mentem puram in dilectione, non videt mulierem in fornicationem. Non enim habet iniquationem in corde, quoniam requiescit in eo Spiritus Domini. Quemadmodum enim Sol non inquinatur attingens gurgitem, vel stercus, sed magis siccatur & abigit foetorem, ita & pura mens in iniquationibus terrae contendat, ut magis aedificat, ipsa verò non inquinatur. Intellego autem ex sermonibus Enoch justis, & actus in vobis malos fore. Fornicabimini enim fornicatione Sodomorum, & peribitis usque ad paucos, & renovabitis in mulieribus motus inordinatos, & Regnum Domini non erit in vobis, quoniam confestim ipse accipiet illud. Veruntamen in parte nostra fiet templum Dei, & gloriosum erit in vobis. Quoniam ipse Dominus accipiet Regnum, & duodecim tribus illic congregabuntur, & omnes gentes, usquequo altissimus mittat salutare suum, in visitatione unigeniti. Et ingredietur in primum templum, & illic Dominus injuriam patietur, & contaminetur, & in ligno exaltabitur. Et erit velum templi scissum, & descendet Spiritus Domini super gentes, ut ignis effusus. Et ascendens ex inferno, ascendet à terra in caelum. Recordabitur quam fuerit humilis in terra, & quam gloriosus in caelo. Quando autem Joseph erat in Aegypto, desiderabam videre speciem ejus, & formam aspectus ejus. Et per orationes Jacob patris mei, vidi eum in die vigilans, secundum quod erat

omnis

omnis species ejus. Cognoscite igitur filii mei, quoniam
 nunc morior. Facite igitur veritatem & justitiam unus-
 quisque cum proximo suo iudicium & fidei operationem,
 & legem Domini & mandata ejus custodite, hoc enim
 vos pro omni hereditate doceo. Et vos igitur date hæc
 filiis vestris in possessionem sempiternam. Hoc enim
 fecerunt Abraham, Isaac & Jacob, omnia hæc dederunt
 nobis in hereditatem, dicentes: Custodite mandata Dei
 usquequo revelet Dominus salutare suum omnibus gen-
 tibus. Tunc videbitis Enoch, Noe, Sem, Abraham,
 Isaac & Jacob resurgentes à dextris in exultatione. Tunc
 & nos resurgemus unusquisque in sceptrum nostrum,
 adorantes Regem cælorum, qui in terra apparuit in forma
 humanæ humilitatis. Et quotquot crediderint ei in terra,
 congaudebunt ei tunc. Et omnes hi quidem resurgent in
 gloriam, isti verò in ignominiam. Et judicabit Dominus
 in primis Israel de ea, quæ in ipsum, injustitia. Quo-
 niam in advenientem Deum in carne liberatorem non cre-
 diderunt. Et tunc judicabit omnes gentes, quotquot
 non crediderunt ei in terra apparenti. Et arguet in electis
 gentium, Israel, quemadmodum redarguit Esau in Mad-
 meis seducentibus fratres ipsius per fornicationem & Ido-
 latriam. Et abalienati sunt à Deo, excidentibus ab hære-
 ditate filiorum qui non timent Deum. Vos autem si am-
 buletis in sanctificatione secundum faciem Domini, rur-
 sus habitabitis in spe in me. Et congregabitur omnis
 Israel ad Dominum, & non amplius vocabor lupus ra-
 pax propter rapinas vestras, sed operator Domini, tri-
 buens cibum operantibus bonum. **ET SUSCITABI-
 TUR EX SEMINE MEO IN EXTREMIS DILE-
 CTUS DOMINI AUDIENS IN TERRA VOCEM
 EJUS, COGNITIONEM NOVAM, ILLUMI-
 NANS OMNES GENTES, LUX COGNITIO-
 NIS, ASCENDENS ISRAELI IN SALUTEM.**
 Et rapiens ut lupus ab ipsis, & dans Synagogæ gentium;
 & usque in consummationem seculorum erit in Synagogis
 gentium. Et in Principibus earum sicut musicum melos
 in ore omnium. Et in Libris sanctis erit inscriptus, &
 opus & sermo ejus. Et erit electus Dei usque in seculum,
 & pro-

instruxit me Jacob pater meus dicens : Ipse replebit defunctus tribus tuæ. Et ut implevit sermones suos, dixit. Mando vobis filii mei, referte ossa mea ex Ægypto, & sepelite me in Hebron prope patres meos. Et mortuus Benjamin centum viginti annorum & quinque in senectute bona, & posuerunt eum in thecam. Et in nonagesimo primo anno ante exitum filiorum Israel, ex Ægypto ipsi & fratres eorum, reduxerunt ossa patrum suorum in abscondito, in locum dictum Chanaan. Et sepelierunt eum in Hebron, juxta pedes patrum suorum. Et ipsi reversi sunt ex terra Chanaan, & habitaverunt in Ægypto, usque ad diem exitus eorum de terra Ægypti.

F I N I S.

